75STE JAARGANG No. 9883 — ZATERDAG 2 AUGUSTUS 1958

Amigoe di Curaçao

DAGBLAD VOOR DE NEDERLANDSE ANTILLEN

Uitgave: N.V. Paulus Drukkerij, Willemstad, Curaçao — Kantoor: Conscientiesteeg: 27 - 29 — Telefoon: Redactie: 23858 — Advertentie: 23550 — Abonnementen en Bezorging: 24399

Ter voorlichting:

Waar gaan wij heen?

In een vorig artikel hebben wij duidelijk in het licht gesteld, dat de tegenwoordige regering van de Nederlandse Antillen door middel van de aanstaande verkiezingen voor de Staten van de bevolking een uitspraak eist, of de door de regering voorgestane wijziging van het Statuut en Rijkswetten DE JUISTE is, echter zonder de bevolking op de hoogte te brengen van wat die wijziging inhoudt. Dat is een onmogelijke eis. En omdat de regering moet weten, dat deze eis onmogelijk is, is het van de kant van de regering bovendien onredelijk deze eis te stellen.

Maar waarom dan toch deze onredelijkheid? Waarom wil de regering een hoogst belangrijk publieke zaak, terwijl zij zich nog wel beroept op een uitspraak van de bevolking, niet publiek behandelen? Wij hebben een volksvertegenwoordiging, de Staten, gekozen door en uit het volk. Waarom weigert de regering de Staten omstandig in te lichten over de ontstane conflicten. Een hill-drss debate in de Staten over het voorstel Statuutswijziging als middel om tot verbetering te geraken zou zo verhelderend gewerkt hebben. De handelwijze in deze aangelegenheid is, zowel van de kant van de regering als van de haar steunende partijen, lijnrecht in strijd met de normen van een democratische bestuur.

Waarom zo'n waas van geheimzinnigheid voor zijn eigen volk? Wat heeft men te verbergen?

Eigenaardig is het, dat onze heren ministers, zo gauw zij op reis zijn in het buitenland, zich veel meer laten ontvallen dan in eigen land. Wij denken hier aan interviews door Venezolaanse journalisten. Rare verhalen hebben deze journalisten uit de mond van sommige ministers opgetekend. Later heette het, dat het gezegde niet juist was weergegeven.

In Nederland, waar besprekingen plaats vinden tussen ministers van twee rijkspartners, waar de pers onze ministers aanklampt, en waar die pers wat te onzent voorvalt nauwkeurig volgt, wordt het Nederlands publiek over onze aangelegenheden beter voorgelicht dan wij in de Antillen. Trouwens Nederland is partij, wanneer men begint te praten over wijziging van het Statuut.

Om de achtergrond van de bedoelingen van onze regering enigszins te belichten, moeten wij noodgedwongen onze toevlucht nemen tot de Nederlandse pers.

Hier volgen enkele aanhalingen.

Uit de Maasbode.

Prof. Duynstee, een zeer bekend publicist schrijft: „Als de Antillen waarlijk op het stuk van rechtszekerheid en van elementaire rechten een bestel begeren, zoals dat door de huidige regeringspartijen wordt nagestreefd dan kunnen zij dit hebben, maar dan moeten zij weten, dat dit onverenigbaar is met het behoud van de Rijksband met Nederland. Het is noodzakelijk, dat de bevolking in de Nederlandse Antillen tijdig voor deze fundamentele keuze wordt gesteld en dat zij zonder mogelijkheid van misverstand inziet, dat Nederland de consequentie zal trekken als zou blijken, dat de Antilliaanse opvatting van autonomie onverenigbaar is met de zedelijke conceptie welke aan de Rijksgedachte ten grondslag ligt. Dit is eventueel ook de enige houding, welke ons land op internationaal niveau kan innemen. Het kardinale punt is dat ons land niet bereid kan en mag zijn met de Rijksband een machtsuitoefening te dekken, welke de spot drijft met gevoelens van elementair behoren in de verhouding tussen staat en burgers."

„Wij vrezen," aldus Prof. Duynstee in de Maasbode, „dat menigeen in de Nederlandse Antillen denkt, dat Nederland coute que coute de Nederlandse vlag wil doen wapperen in de Nederlandse Antillen. Om redenen van historie en vriendschap wil het Nederlandse volk graag en met liefde de Rijksband met de Nederlandse Antillen vasthouden maar alsmede inzichten omtrent de gezagsuitoefening onverenigbaar met elkaar zouden blijken, dan zal het Nederlandse volk dit diep betreuren maar bereid zijn de separatie als onvermijdelijke consequentie te aanvaarden."

Tot zover Prof. Duynstee.

De Maasbode volgt hierbij: „Misschien zijn dit woorden, die sommige lezers op de Antillen, vreemd in de oren klinken. Men bedenke echter, dat men hier in de laatste jaren van iets meer dan van de Antillen afscheid heeft genomen."

De laatste zin staat op het gebeurde met Indonesië.

Uit „De volkskrant" naar aanlei-

(Vervolg naar pag. 5.)

Druk bezochte MODESHOW in HOTEL EL CURACAO

NIEUWE MODE werd door EL GLOBO charmant geintroduceerd

Willemstad. — Meer dan duizend bezoekers begaven zich gisteravond naar Hotel Curaçao Intercontinental om langs een zijingang de terrassen te bereiken, waar het Modehuis El Globo een modeshow presenteerde. Misschien was de opkomst zo bijzonder groot, doordat de opbrengst van de entréekaarten en programma's ten goede kwam aan het Prinses Beatrixfonds en menigeen dus het nuttige met het aangename op deze avond wilde verenigen.

Om klokslag half negen opende Dr. A. van der Sar — medisch adviseur van het Prinses Beatrixfonds — de avond. Na eerst de officiële gasten van deze avond, Z. Excellentie Drs. Speekenbrink, vergezeld van echtgenote en twee dochters en de minister president E. Jonckheer, eveneens in gezelschap van zijn gade, begroet te hebben, lichtte Dr. van der Sar nogmaals toe, waaruit het werk van het Prinses Beatrixfonds bestaat.

Direct hierna begaven zich de eerste jeugdige mannequins zich op de brug, die dwars over het zwembad was aangebracht. Het was jammer, dat er weer een aantal mensen te laat binnenkwam. Hierdoor kreeg men bij de ingang een opstopping, zodat een mannequin op weg van de brug naar de Waterfortzaal verschillende malen welwillend een stapje opzij moest doen om een paar late bezoekers de gelegenheid te geven om te passeren!

Eerst de badpakken

De badpakken openden de rij. Deze waren van het merk Jantzen en welwillend beschikbaar gesteld door de fa. E. Moreno Brandao & Sons. Het pakje Rayito de Sol, wit met bruine print, waaroverheen een gazen jasje werd gedragen, kon onze bewondering het meest wegdragen.

Hierna volgden de Suits, waarvan

Tenderly. Tanja Rinkel stal aller harten met dit „ouderwetse" jurkje zonder enige pretentie.

enkelen byzonder smaakvol en elegant. De combinatie Estoril, door Helen Dovale gedragen, bestond uit een wit linnen jas in sac-model tegengevoerd met een bizarre, Oosters aandoende stof. Hieronder werd een strak, simpel jurkje gedragen, uitgevoerd in hetzelfde materiaal als de voering van de jas.

Draagbaar en vrolijk.

De ochtendjurkjes brachten een keur van draagbare, smaakvolle, maar vooral vrolijke jurkjes. **In een vlot tempo, voor een verslaggeefster véél te vlot, passeerden de mannequins de revue, iedere keer warm begroet door een zeer welwillend publiek.**

Opvallend smaakvol was het toiletje Bain de Soleil, gedragen door Moira Hadden. Uitgevoerd in een fleurige oranje print, had dit jurkje een grote witte kraag, gecompleteerd door een oranje strik. Het model was aangesloten, maar sprong even onder de heupen uit in een plooirokje. Dezelfde mannequin kon ons ook bekoren in haar creatie **Snob,** donkergroene sac met als enige **garnering een hard-oranje shawltje.**

O la la! werd gedragen door Pat Hoogeveen. Katoenen strapless zonnejurkje in blauw-groen streepdessin. De taille zat op de normale plaats en het geheel werd gecompleteerd door een driehoekige shawl, die, achter op de rug samengeknoopt, kon worden omgetoverd als jasje. Handig en smaakvol.

Ook Sputnik, gedragen door Dorene van Riemsdijk, was de moeite waard. Een sac model met brutale, brede strepen in felle kleuren, overdwars. Slechts gegarneerd door een grote, opgestikte zak ter heup hoogte.

Na de categorie ochtendjurken konden we even pauseren. Iedereen bleef gelukkig rustig op zi'n moeizaam veroverde plaatsje zitten, zodat de bediening vlot kon geschieden.

Het trio The Lubricators, dat onafgebroken speelde, was helaas voor velen niet verstaanbaar. Geluidsinstallaties schijnen dingen te zijn, die altijd moeilijkheden met zich mee brengen. Het was jammer, maar misschien kan het hotel er een volgende maal meer aandacht aan besteden.

De vlotte speaker Mevrouw Emma Henriquz-Maduro was vaak moeilijk te volgen, hoewel zij duidelijk en gearticuleerd het commentaar leverde. Zij vestigde, heel terecht, iedere keer de aandacht van het publiek op de prachtige juwelen van Spritzer & Fuhrmann, die aan menig toilet de „finishing touch" verleende.

Lunchdresses

Na de korte pauze volgden de lunchdresses. De jurk Cassaque, gedragen door Helen Leshley werd wel met enig commentaar ontvangen. De jurk, uitgevoerd in de ligne d'Empire, reikte tot kniehoogte, had een wijde rug met diepe plooien, die samenkwamen in een rokje, zó nauw, dat er amper in gelopen kon worden.

Cocur Joie, gedragen door Solange Joubert, waarin ook de wijde rug en verhoogde taillelijn tot uiting kwamen, was heel bekoorlijk. Helaas moeten we ons beperken tot het noemen van enkele modellen. De gehele collectie, enkele uitzonderingen daargelaten, zoals bij de After Sevens het toilet Ciel de Paris, was draagbaar voor velen. Natuurlijk is de slanke lijn vereist voor elke mode, maar dat behoeft amper een betoog.

De Afternoon Tea

had ook enkele verrassingen in netto, zoals de roodzijden robe van Pat Hoogeveen, genaamd Tu y Yo, die apart werd door een jas, die erover heen werd gedragen, maar bij

De combinatie Estoril gedragen door Helen Dovale, viel bij het publiek erg in de smaak.

nader inzien het midden hield tussen jas en cape. Beter geschikt echter voor de avond.

Geheel een ander genre was het jurkje Tenderly, gedragen door Tanja Rinkel. Uitgevoerd in een turquoise genopt materiaal, had dit toiletje een strak lijfje, een wijd gerimpelde rok, een eenvoudige vierkanten halsuitsnijding en gróte pofmouwen. Het stond de draagster allerbehoorlijks en wekte even de wrevel op tegen de sacs, hoe gematigde dan ook!

After Seven

Deze categorie bracht enkele toiletten, waarin het merendeel der vrouwelijke bezoekers zó had willen wegwandelen.

Een voorbeeld hiervan was Bewitched, gedragen door de juist uit Nederland aangekomen mannequin Carry van Eng, die hierin direct een stralend debuut heeft gemaakt.

De zwart fluwelen robe had een grote, witte strik onder de kin. Twee

Oh la la! Pat Hoogeveen demonstreert hoe een zonnejurkje een jasje kan krijgen door een driehoekige omslagdoek van achteren vast te knopen.

smalle witte schouderbandjes kwamen op het midden van de rug samen en liepen uit in twee smalle sjerpen. De juwelen waren adembenemend mooi en sprociden een fonkenregen uit! Ook Classique, gedragen door Helen Lashley en uitgevoerd in zuiver zijden jersey was smaakvol. Deze robe liet alles wat sac-line is ver achter zich en was geheel om de draagster gedrapeerd.

Valenciana, een droom in rode **zuiveren zijde taft, sloot de rij.**

Hebben wij enkele modellen, waarvan wij zeer gecharmeerd waren, niet kunnen beschrijven, dan is dit te wijten aan het tempo, waarmee de mannequins voorbijliepen,

(Vervolg naar pag. 6)

Ver.-Staten en andere WESTERSE mogendheden erkennen nieuwe regering van IRAK

Washington. — Het Gouvernement vn de Verenigde Staten heeft het nieuwe bewind in Irak erkend, zo wordt in doorgaans welingelichte kringen in Washington vernomen.

Er is door het State Department nog geen bevestiging van dit bericht gegeven. Men neemt aan, dat de officiële bevestiging van de erkenning van Irak in de loop van de dag zal worden gegeven. De eerste, die het bericht kekend maakte, was Radio-Caïro.

Ook Groot-Britannië en Frankrijk zullen of vandaag of in ieder geval op zeer korte termijn tot erkennning van de nieuwe bewindhebbers in Bagdad overgaan.

Bij de Franse regering leeft de wens zo spoedig mogelijk tot normale betrekkingen te komen met alle Arabische landen. Op het ogenblik bestaan er geen diplomatieke betrekkingen tussen Frankrijk enerzijds en Irak, Saoedi Arabië en Egypte anderzijds. De erkenning van de regering van de Verenigde Arabische Republiek is zeker ook een van de wensen van de huidige Franse regering. Er worden op het ogenblik Frans-Egyptische besprekingen gevoerd met het doel te komen tot een oplossing van de problemen, die normale betrekkingen in de weg staan — zo verluidt in welingelichte kringen in Parijs.

De stakingen in ARGENTINIE

Buenos Aires. — De staking van artsen te Buenos Aires die sinds een maand weigeren patiënten in ziekenhuizen van de vakorganisaties te behandelen, heeft zich tot geheel Argentinë uitgebreid. De artsen protesteren tegen het ontslag van collega's in de betrokken ziekenhuizen. Zij zijn van oordeel dat de vakbonden de artsen hebben ontslagen om hen door Peronisten te vervangen. De stakende doktoren behandelen de patiënten **kosteloos thuis.**

In de Argentijnse hoofdstad staken ook de vissers al een maand. Het bankpersoneel wil met ingang van maandag stakingen van twee uren uren houden en de bakkers hebben gedreigd het werk volledig neer te leggen.

Minister president van Suriname op de Ned. Antillen

Willemstad. — Nadat wij reeds van onze Arubaanse redaktie bericht hadden ontvangen omtrent het bezoek van de Surinaamse minister-president mr S Emanuels, deelde de R.V.D. alsnog het volgende mede:

Gisteravond kwam met het KLM-vliegtuig uit New York aan Z. Exc. mr. S. D. Emanuels, minister-president van Suriname.

Op maandag 4 augustus reist hij door naar Paramaribo. De regering heeft aan mr Emanuels vandaag een tocht aangeboden naar Aruba. Aldaar is hij de gast van het bestuurscollege en zal hij in de gelegenheid worden gesteld verschillende welvaartsprojekten te bezichtigen. Morgenochtend keert hij naar Curaçao terug en wordt hem een rondrit over

Des middags wordt aan de heer Emanuels door de regering in de Piscaderabaaiclub een lunch aangeboden, terwijl des avonds ter gelegenheid van het verblijf van de Surinaamse minister-president in de Piscaderabaaiclub voor enkele genodigden een cocktailparty zal worden gehouden.

Mr. van Beusekom door Venezolaanse regeringsjunta onderscheiden

Caracas. — De Venezolaanse regeringsjunta heeft de voormalige Nederlandse ambassadeur bij de Venezolaanse regering, mr. J. Chr. van Beusekom, onderscheiden met het grootkruis van de Bevrijder. De hoogste onderscheiding die Venezuela kent. Mr. van Beusekom is thans ambassadeur in Argentinië.

De oorlog in ALGERIE

Algiers. — In Algiers is bekend gemaakt, dat in de periode van 21 tot 27 juli in Algerië 479 opstandelingen gesneuveld en 164 gevangen genomen zijn. 355 Wapens werden buit gemaakt. 39 Opstandelingen gaven zich over.

Voorts is melding gemaakt van een operatie te Ain-Rich in de sektor Boe Saada, die nog aan de gang is. 117 Opstandelingen zouden reeds gesneuveld zijn.

NA DE STAATSGREEP IN HAITI

Betrekkingen tussen V.S. en Haïti zullen door samenzwering niet worden geschaad

Port au Prince. — De president van Haïti, Duvalier, heeft gisteren in een verklaring aan de pers de Amerikaanse vice-consul in Haïti ervan beschuldigd druk uitgeoefend te hebben op de politie van Haïti om de vrijlating van de op 28 maart 1958 gearresteerde Amerikaan Arthur Payne te verkrijgen.

Deze druk was zodanig, dat Payne vrijgelaten moest worden. (Het lijk van Payne werd met dat van een andere Amerikaan, Danny Edmund Jones, een reserve-officier van de Amerikaanse luchtmacht, onder die van opstandelingen aangetroffen, die dinsdag bij een aanval op de kazerne achter het regeringspaleis werden gedood.) Volgens de president waren de twee Amerikanen met een groep aanhangers van oud-president Paul Magloire op Haïti geland met het doel de regering omver te werpen.

President Duvalier zegt, dat zij politie geheim dokumenten in handen heeft over de omvang van „dit internationale konflikt, dat op Amerikaanse bodem werd geboren". De president verklaart, dat bepaalde Amerikaanse „functionarissen" van de staat Florida hebben deelgenomen aan de voorbereiding van „de invasie van onze kusten om een daad van internationale roverij te plegen samen met ballingen uit Haïti.

De president meent, dat de ernst van de samenzwering de betrekkingen met de Verenigde Staten geen afbreuk zal doen. De regering van Haïti had de Amerikaanse regering reeds om uitlevering van de „samenzweerders Paul Magloire en Louis de Joie" verzocht.

Bain de Soleil, gedragen door Moira Hadden tijdens de gisteravond in Hotel Curaçao gehouden modeshow.

GEZIEN

door een Antilliaan

Elke partij die zichzelf respecteert dient zich bij haar kiezers aan via een beginselprogramma.

Daarin wordt in duidelijke bewoordingen gesteld wat men zich voorstelt te realiseren in de komende zittingsperiode.

Na verloop hiervan zullen degenen, die hun vertrouwen aan bepaalde candidaten geschonken hebben, beloften toetsen aan de prestaties.

Bij weldenkenden hangt het oordeel dan af van de uitslag der vergelijking.

Met dit voor ogen heeft onlangs een der partijen de KVP haar actieprogramma met verfrissende voortvarendheid gepubliceerd. Het is ondoenlijk hieruit alles aan een beschouwing te onderwerpen.

Wij zullen ons daarom beperken tot enkele der voornaamste punten.

„Onvoorwaardelijke handhaving van de bestaande banden binnen het Koninkrijk".

Eigenlijk zou het overbodig zijn zulk een axioma boven aan de lijst te plaatsen.

Helaas moeten wij echter constateren, dat in de loop der laatste jaren heel veel, dat als vaststaand, onbetwistbaar en vanzelfsprekend werd aanvaard, plotseling overboord is geworpen, dan wel tot een punt van discussie gemaakt.

Onlangs nog, heeft het in verschillende nederlandse dagbladen gestaan, dat men aan de overkant van de oceaan het gescharrel, het geknoei en het eeuwig geruzie in de Antillen moe wordt.

Sommigen hebben zelfs woorden gebruikt als „indien men in de Antillen meent aan rechtszekerheid, democratie en loyale uitvoering Statuut een geheel afwijkende betekenis te moeten geven, als in Nederland, dan zal men in de Antillen dit alles buiten *Koninkrijksverband in de praktijk moeten brengen"........*

Dat zulke uitspraken onzekerheid scheppen is vanzelfsprekend. De goedmenenden hebben dit niet nodig en de kwaadwillenden zullen hieruit slechts inspiratie putten om nog verder af te drijven.....

Eén ding staat echter als een paal boven water, „er is in de Antillen geen fatsoenlijke mens en geen weldenkende persoon die de band met Nederland wil verbreken".

Om dit zo te behouden en om elke poging bij voorbaat onmogelijk te maken, dient men de Rijkseenheidsgedachte levend te houden. Moeilijk zal dit niet zijn, omdat gedurende 300 jaar nederlands bewind een onuitwisbaar stempel op deze eilanden is gedrukt.

De laatste tijd hebben de Antillen veel aan goodwill ingeboet. Men is gaan twijfelen aan de oprechtheid de eenmaal in het statuut opgenomen verplichtingen na te komen......

De goede verstandhouding tussen antillianen en andere Rijksgenoten is geschokt; eerst door de reeks van onnodige conflicten en laatselijk door de inmiddels berucht geworden uitzettingszaak.

Problemen zullen er natuurlijk altijd zijn. Verschil van mening over de interpretatie van het Statuut en andere regelingen zullen ook steeds voorkomen.

Doch dit alles kan ook binnenskamers en op vriendschappelijke wijze worden opgelost.

Onder de Koninkrijksfamilie behoort men niet direct het mes te trekken en met dreigementen te schermen!.... ..

Het is met dit alles voor ogen dat duidelijk in het programma van actie is opgenomen:

Loyale *uitvoering van het Statuut en de daarop betrekking hebbende bepalingen.*

Herstel *goede verstandhouding Ned-Ant.-Suriname.*

Herstel *vertrouwen in het Gezag door integriteit van het Bestuursapparaat.*

Op dit moment is het vertrouwen om de een of andere reden zoek, hetgeen zich wreekt op het gehele Bestuursappaparaat.

De onzekerheid, ongerustheid en de grote bezorgdheid die alom heersen is hiervan het direct gevolg.

Mars door Willemstad

Willemstad. — In verband met de verjaardag van H.K.H. prinses Beatrix zal er op 5 augustus a.s. door Willemstad een mars worden gehouden, waaraan manschappen van de marine zullen deelnemen.

De mars begint om negen uur 's ochtends vanaf Marietje. De route is als volgt: Marietje, Pietermaai, Theaterstraat, Ruyterkade, Handelskade, Breedestraat, Herenstraat, Madurostraat, Columbusstraat, Kerkstraat, Helfrichplein, Breedestraat, Marietje.

MAX TAILLEUR komt naar CURACAO

Willemstad. — 20 augustus zal de bekende Nederlandse humorist Max Tailleur per K.L.M. op Curaçao arriveren. Wij mogen veronderstellen, dat de as. mede-reizigers in de plane wel met betraande ogen van het lachen zullen uitstappen.

Want Max heeft reeds een geweldige reputatie verworven als moppenspecialist in zijn „Doofpot", de Amsterdamse nachtclub, die meestal zo druk is bezet, dat men vaak buiten staat te wachten tot er nog een plaatsje vrij komt. Fotografen zullen geen moeite hebben Max te herkennen aan zijn flink ontwikkeld reukorganen. Max zelf noemt zijn neus zijn „handelsmerk".

Reeds in zijn schooljaren amuseerde hij zijn medeleerlingen en zal hij zijn onderwijzers wel vaak tot vertwijfeling hebben gebracht. Want wie is nu bestand tegen die echt Amsterdamse humor. Zijn grote populariteit verwierf hij zich na zijn veertigste jaar en de laatste vier jaren is hij in Nederland een ware beroemdheid geworden. Hij spreekt vloeiend Engels, zodat hij ook in het buitenland bekendheid verwierf. Als we het reisplan van deze beroepsgrappenmaker bekijken, vinden we behalve Curaçao: Paramaribo, Aruba, Caracas, New York, Washington (wellicht zal hij het Witte Huis laten schudden), New Orleans, Mexico en Canada. Zonder twijfel zal hij zijn lange neus overal in steken en veel inspiratie opdoen. Wij zien met vreugde zijn bezoek tegemoet!

MAX TAILLEUR
...de grappenmaker...

K.L.M.-direkteur naar Nederland met vakantie

Willemstad. — De heer C. C. Steensma is voor een maand vakantie naar Nederland vertrokken. Zijn funktie wordt tot 11 augustus waargenomen door de heer J. R. W. Hoekstra, chef van de Vliegdienst van de KLM.

CUROM-nieuwtjes

Taart

Willemstad. — In de Curom-Cocktail van hedenavond wordt bekendgemaakt wie de eerste taart heeft gewonnen. Er kan alvast worden verklapt, dat de tweede prijsvraag betrekking heeft op de zondagmiddag te spelen voetbalwedstrijd Jong Curaçao — Jong Nederland. Men kan de uitslag raden en zondagmorgen tussen negen en twaalf uur de briefjes bezorgen in de studio.

Groeten

Er is morgenavond(na het nieuws van zeven uur) een lang groetenprogramma. Tom Pape van Radio Nederland liet ditmaal aan het woord: Mike Janga en Roy Hemelrijk uit Zandvoort aan Zee, August Bendt, Ursi Rach en Bert Rach uit Amsterdam; Leoni, Tecla en Wim Smits uit Hilversum en tenslotte Philia Tunk, eveneens uit Amsterdam.

Boekenkwartier

In het boekenkwartier onder redactie van dr. Hans Hermans zal de heer Henk Dennert morgenavond twee boeken bespreken: vijf voor half acht.

Zoeklicht

In het programma „Zoeklicht op Nederland" (morgenavond 21.55 uur) werd opgenomen een uitvoering van Mozart's Haffner Symphonie door het Concertgebouw Orkest, een gesproken potret over Jan van Zutphen en een praatje over de versoringer Henk Visser door Bob Spaak.

Opera

Liefhebbers van de opera kunnen dinsdagavond kwart voor tien luisteren naar de beide eerste acten van Verdi's „Il Trovatore" met o.m. Maria Callas (sopraan), Guiseppe di Stefano (tenor) en koor en orkest van de Scala in Milaan. Samenstelling en tekst van dit programma: drs. Harold Sprock.

EXAMENS

Willemstad. — Hieronder volgt de uitslag van de op 5, 6 en 7 mei en 30 juli 1958 op Curaçao gehouden Mulo-examens. Geëxamineerd 30 kandidaten; afgewezen 6; geslaagd 24 voor het A-examen, t.w. Bea Martina Cardozo, Swinda Lucila Carolina, Robert Felix Celestina, Daisy Dimpna Clementina, Norma Cerila Croes, Elizabeth Emans, Stanley Ronald Dongen, Lionel Simon Fraai, Ramon Henrique Galmeijer, Edmund Christiaan, Marvel Imiliana Clyd, Henry Nelson Coffie, Richard Evaristo Da Costa Gomez, Elizabeth Johanna Dommisse, Raphael Marthus Evans, Merisa Maria Agnes Fraai, Rofina Maria Francisco, Ludmila Elisabeth Curiel, Anna Maria Deane, Clara Veronica Deane, Nilda Theodora Decaster, Sybil Cynthia Dick, Minguel Antonio Iltes en Myrna Anthonia van Eps.

Uitslagen van de Mulo-examens gehouden op Curaçao op 5, 6 en 7 mei en 28 juli 1958. Geëxamineerd 28 kandidaten; afgewezen 2; geslaagd voor hetA-examen : Pauline Henriëtte Loe, Hendrik Johan Mietes, Tine Topman, Greet Hermanna Roos, Hortencia Abdul Hamid, Silvia Emma Accord, Isidor Martinus Adams, Helen Olivia Agard, Bila Thófila Albertina, Maria Philomina Peters, Ruley Anthony Beeke, Ruddy Donald Bernadina, Nildo Florencio Candelaria, Jose Samuel Marchena, Hubert Domatilio Meulens, Sigrid Yocklang Ng, Eric Eusebio van Ommeren, Eligio Saturnino Hooi, Lelia Editha Pieters-Kwiers, Geraldine Hilda Josefa Prens, Edith Claudette Kewlapati Raghunath, Rose Marie Victoria Reina, Rudi Stanley Rijker.

Geslaagd voor het B-examen: Pieter Theodorus de Haas, Hilda Topman en Meta Stroeven.

Uitslag van het examen voor de nijverheidsakte N b, gehouden op Curaçao op 30 juni, 1, 2, 3, 12 tot en met 19 juli en 21 juli 1958. Geëxamineerd 1 kandidaat; geslaagd de heer W. P. C. van Ginkel.

Uitslagen van de Mulo-examens gehouden op Curaçao op 5, 6 en 7 mei en 29 juli 1958. Geëxamineerd 30 kandidaten; afgewezen 4; geslaagd voor het A-examen: Erna Emma Bérénos, Peggy Berretty van Riet, Norma Beatrix Bonafacia, Louise Gertruida Bosk, Janna Brouwer. Efraim Rodolfo Cannister, Gilbert Raymond Chap, Julio Andrés Coffie Quintin Lucius Noel Cruger, Rubert Venancio Ammerlaan, Ria Elize Amstelveen, Ivan Ronald Archangel Asjes, Ronald Johannes Gerardus Boelhouwer, Jennie Simona Booi. Hubert Alfonso Brooks, Humberto Nicolas de Castro, Sow Chin Chong. Henry Barthonomeo Christina, Victor Freddy Fullinck, Geoffrey Alan Goede, Glenda Helena Goeloe, Mariana Juanita Ananias de Haak, Erna Yolanda van Heeswijk.

Geslaagd voor het B-examen: Walter Lewis Bakhuis, Edith Clementine Janse en Marius Theodoor Kort.

Poolse Staatsveiligheidsdienst deed huiszoeking in R.K.-klooster

Warschau. — Volgens een mededeling van de bisschop van Czestochowa heeft een groep leden van de Poolse staatsveiligheidsdienst vorige week maandag huiszoeking gedaan in het klooster van Czestochowa, een R.K. heiligdom in midden-Polen. Deze aktie had geleid tot een demonstratie tegen de leden der staatsveiligheidsdienst. Met behulp van politieversterkingen van tweehonderd man, uitgerust met gasmaskers en gummiestokken, waren de protesterenden, onder wie vrouwen en kinderen, mishandeld. Enige p... waren weggevoerd. De groep van de staatsveiligheidsdienst, onder leiding stond van de openbare aanklager van Katowice, gezegd, dat de huiszoeking werd gedaan, omdat er „zonder de toestemming van de staatscensuur in het klooster teksten werden vermenigvuldigd".

De Heer en Mevrouw
M. F. HENRIQUEZ - ALVARES CORREA
hebben het genoegen hun vrienden en kennissen mededeling te doen van het huwelijk van hun dochter
Diane Monique
met de Heer
LIONEL CAPRILES
hetwelk Zaterdag 9 Augustus 1958 zal plaats vinden

De Heer en Mevrouw
I. H. CAPRILES - PINEDO
hebben het genoegen hun vrienden en kennissen mededeling te doen van het huwelijk van hun zoon
Lionel
met Mejuffrouw
DIANE M. HENRIQUEZ
hetwelk Zaterdag 9 Augustus 1958 zal plaats vinden

Verzoeke deze kennisgeving als een persoonlijke uitnodiging te willen beschouwen.

Kerkelijke inzegening: 7.30 p.m.
„Mikvé Israel", Kerkstraat 29,

Receptie: 9 p.m.
„Bloemhof", Santa Rosaweg 6,

Curacao.

Nelux-ploeg vormt moderne TOUR-TAKTIEK

Pellenaars volgend jaar weer in de leiding?

De Luxemburgse wielrenner Charly Gaul heeft dus de Tour de France gewonnen en in Nederland heeft men hem begroet en gehuldigd als ware hij een landgenoot. In zekere zin was hij dat trouwens ook wel, omdat hij behoorde tot de gecombineerde Nederlands-Luxemburgse ploeg en ook omdat de twee landen door oude banden zich sterk tot elkaar voelen aangetrokken.

Het was een Ronde met vele ups en downs. Gaul vroeg zijn ploegmakkers er voor te zorgen, dat hij aan de voet van de eerste bergen, in dit geval derhalve de Pyreneeën, geen grotere achterstand op zijn naaste concurrenten had dan een minuut of tien. Het werden er elf en Gaul mocht derhalve tevreden zijn. Nooit tevoren bevond hij zich in zo'n gunstige positie bij het bereiken van het terrein, waarin hij zijn hoogste troeven als klimmer kan uitspelen. Toch ging er nog veel fout nadien en op zeker ogenblik geloofde eigenlijk niemand meer in zijn winstkansen. Gaul zelf trouwens ook niet.

Maar in de nederlaag, welke zijn concurrenten hem hadden toegebracht na zijn éclatante overwinning in de tijdrit op de Mont Ventoux, verspeelden die concurrenten zoals Geminiani, Favero, Anquetil en Nencini, zoveel van hun reservekrachten, dat zij niet meer bij machte waren de aanval te beantwoorden, toen Charly Gaul deze in de Alpen ontketende.

Men kent vermoedelijk in grote trekken het beloop van de Tour. Wij hebben de gehele Tour gevolgd en mogen derhalve spreken met enig gezag. Welnu, Gaul zou de Tour niet meer hebben gewonnen, indien het in de tweede Alpenrit geen bar slecht weer was geweest. Gaul immers heeft een hekel aan warmte bij het klimmen. Hij is dan nooit op zijn best. En hij zou stellig geen kans hebben gekregen zoveel van zijn achterstand terug te nemen, indien de zon warm had geschenen. Maar het regende, het was koud en er was rond de toppen van de bergen een dikke mist. En onder deze omstandigheden, die funest waren voor zijn concurrenten, gedijde Charly Gaul het nest.

Men is waarschijnlijk geneigd Gaul daarom een toevalswinnaar te noemen. Niets is echter waar. **Tenslotte won hij de drie tijdritten plus een Alpenrit helemaal alleen en er was zelfs niemand, die hem daarin kon benaderen.** Hij kreeg zijn grote kans en hij was in staat die kans te gebruiken. En juist daarin school zijn grootheid, want velen krijgen wel eens een kans, maar moeten haar voorbij laten gaan.

Intussen kan men uit een en ander leren, dat de moderne Tour de France voor de cracks een combinatie is geworden van teamwork en individueel optreden. Bij de aanloop tot de bergen, op de vlakke wegen derhalve, moet de ploeg het zware werk doen en blijft de favoriet verscholen tussen de wielen. De makkers moeten het zo aan boord leggen, dat geen enkele concurrent de gelegenheid krijgt een voorsprong te nemen. De kleine mannetjes mogen rommelen en worstelen en winnen, wat zij maar willen, dat alles doet niets ter zake. Hun voorsprong telt niet meer, zodra er moet worden geklommen. Op de bergen komt dan eindelijk de favoriet naar voren om het zelf uit te vechten en dan tellen de ploegmakkers, die hem toch niet kunnen volgen en dus ook niet kunnen steunen, niet meer mee. Zij hebben hun werk gedaan en worden daarvoor na afloop beloond.

De Neluxploeg heeft gearbeid volgens dit principe en daardoor kon Gaul zegevieren.

Er zijn echter altijd nog wel een paar ploegen, die zweren bij het oude recept. De Italianen bijvoorbeeld. Bij hen is er nog de discipline van „heer en meester" en blijft de tevoren aangewezen meester ook inderdaad de meester, zelfs indien blijkt, dat hij geen winstkans meer heeft. **De nieuweling Favero heeft het ondervonden en heeft er zich zelfs zonder morren bij neergelegd. Nencini was de kopman en bleef**

Nederlandse Sportbrief

dat en al droeg Favero de gele leiderstrui tot de voorlaatste etappe, toch kreeg hij vrijwel geen steun. Met behulp van de gehele ploeg, Nencini incluis, had Favero wellicht de Tour kunnen winnen, doch dat was strijdig met de Italiaanse principes en dus gebeurde het niet. Maar het schijnt nog altijd niet tot de Italianen door te dringen, dat zij op deze manier voortgaande nooit de Tour meer zullen winnen! Het systeem van waterdragers en helpers tot in de dood is verouderd.

De Neluxploeg, bestaande uit acht Nederlanders en vier Luxemburgers, heeft veel geld verdiend. Door een schriftelijk accoord stond Gaul na zijn overwinning de gehele pot af aan zijn makkers en die makkers kunnen stuk voor stuk rekenen op ongeveer tienduizend gulden. Het is een traditie, dat de winnaar zelf niets van het verdiende geld voor zich opeist. Dat behoeft hij trouwens ook niet te doen, want na de Tour zijn er voor hem zeer vele contracten. Veel meer uiteraard dan voor zijn ploegmakkers. Charly Gaul werkt thans een lijstje af van ongeveer zestig contracten, die hem elk rond drieduizend gulden opleveren. Wat betekenen dan nog de slordige tien mille van de Tour zelf???

Men heeft reeds gedurende de Ronde de vraag opgeworpen, of de Neluxploeg wel de goede taktiek toepaste. En in het bijzonder geschiedde zulks, toen eerst Wim van Est en daarna Gerrit Voorting de gele trui veroverden en de Nederlanders ook nadien nog verscheidene dagprijzen in de wacht sleepten. Men achtte dit niet in het belang van Gaul en zag liever, dat alleman zich verzamelde om Charly. Daarbij had men, blijkbaar zonder het zelf te beseffen, voor ogen het voorbeeld van Bartali en Coppi en vergat men, dat die tijd voorbij is. **Wat destijds tien of twaalf Italianen gezamenlijk konden, dat kunnen thans de leden van een gecombineerde ploeg niet meer. Dat kunnen trouwens ook de leden van bijvoorbeeld de Franse nationale ploeg niet meer, want de drie overwinningen van Bobet bijvoorbeeld kwamen op geheel andere wijze tot stand dan die van Coppi of Bartali.**

Het zou absoluut fout zijn geweest, indien de gehele Neluxploeg van twaalf en later tien man zich geheel en al zou hebben geconcenreerd op Charly Gaul en dus ook zuiver defensief zou hebben gereden. Het risico zou namelijk te groot zijn geweest. **Want gesteld, dat Gaul de Tour niet zou hebben gewonnen, dan zou de ploeg met lege handen naar huis zijn gegaan.** In wezen zijn gecombineerde ploegen uit den boze. Het feit alleen al, dat Gaul thans net zoveel geld kan verdienen als hij wil en dat de Nederlandse ploegmakkers slechts een enkel contractje in eigen land hebben, pleit tegen elke combinatie. Zo ergens, dan geldt hier wel: samen uit, samen thuis.

Dat alles was tevoren uiteraard bekend en wij weten heel zeker, dat de ploeg gelijk een zeepbel zou zijn uiteengespat en dat Gaul ook nooit zou hebben gewonnen, indien de Nederlanders niet ook om beurten zogenaamd een vrije dag hadden gehad. Een dag, waarop zij geen knechtendiensten behoefden te verlenen, doch geheel hun eigen wedstrijd mochten rijden. Op de vlakke wegen zijn zij immers in hun element en indien er twee vrij-af hadden, bleven er toch altijd nog negen en later zeven over om bij Gaul te blijven en het zware werk voor hem op te knappen.

In de Franse nationale ploeg heeft Darrigade een vaste plaats, omdat hij de snelste is in de eindsprint en daardoor voor de ploeg geld kan verdienen. Hij behoeft nooit iemand te helpen doch wordt zo nodig zelfs geholpen.

Dezelfde rol nu vervulden om beurten twee Nederlanders en doordat zij succes hadden en geld verdienden voor de gemeenschappelijke pot, werd het moreel van de ploeg aanzienlijk versterkt.

Misschien werd er zo nu en dan een fout gemaakt, maar in welke ploeg gebeurt dat niet in een Tour, die 3½ week duurt? Het was niet alleen Charly Gaul, die voor de verdiensten moest zorgen. Zelfs indien hij mocht falen, was er toch nog een behoorlijke buit te verdelen en dan zou Gaul zelf eveneens hebben meegedeeld. Het geld was het machtige bindmiddel, dat van de heterogene ploeg een goed geheel maakte. Zonder dat geld zouden er jaloezie en afgunst zijn geweest een geen hoog moreel, dat tenslotte Gaul zelfs over een diepe inzinking zou helpen.

Gaul heeft na afloop zijn erkentelijkheid en dankbaarheid betuigd jegens zijn ploegmakers. Hij zag wel enige fouten, maar die hadden geen betekenis bij hetgeen hem, Charly Gaul, in voorgaande jaren met een internationale ploeg was overkomen. Geen wonder, dat hij bovendien de dringende wens te kennen gaf ook volgend jaar weer te mogen rijden met een Neluxploeg. Want wat moet Gaul beginnen zonder de Nederlanders? Duitsers, Zwitsers, Denen en Oostenrijkers zijn er niet in voldoende mate en van voldoende kracht. Luxemburgers evenmin. Spanjaarden, Fransen en Italianen zullen nooit gedogen, dat een vreemde hun rijen binnendringt. **De Nederlanders hangen er zo'n beetje tussen in, omdat zij zelf geen winnaar naar voren kunnen brengen. Op dit ogenblik althans niet. Misschien wordt klimmer Damen over een paar jaren een favoriet of Van de Borgh.** Tot zo lang zullen zij echter maar al te graag met Charly Gaul het avontuur binnenstappen en Gaul met hen. Reeds wordt er gefluisterd, dat volgend jaar de Neluxploeg zal bestaan uit tien Nederlanders en twee Luxemburgers (Gaul en Ernzer). Wie dan echter ploegleider zal zijn?

Dit jaar vervulde de Luxemburger Goldschmidt deze functie en bestond de functie van assistent-ploegleider voor de door de Kon. Ned. Wielren Unie aangewezen Klaas Buchly alleen maar in de fantasie van deze KNWU. In werkelijkheid was Buchly alleen maar de chauffeur van Goldschmidt en niets meer.

De KNWU doet alles om Pellenaars geheel uit te schakelen, maar aan het welslagen van deze actie hebben wij steeds getwijfeld. Na hetgeen wij te dien aanzien vernamen van de organisatoren van de Tour is zelfs het laatste spoor van twijfel verdwenen.

De Tour is een organisatie van particulieren, die met de nationale bonden niets te maken willen hebben, doch er alle prijs op stellen de beste mensen te engageren.

Wij menen op grond van een en ander goed te doen de lezer thans reeds voor te bereiden op een nieuwe Touroorlog in Nederland, zodra er sprake is van de Tour 1959.

B. M. Schilperoort.

Marian Anderson, de Amerikaanse kleurling-zangeres, is benoemd tot gedelegeerde van de Verenigde Staten op de Algemene Vergadering van de Verenigde Naties. Zij neemt als zodanig de plaats in, die mevr. Eleanor Roosevelt, die in 1945 en van 1949 tot 1952 deze funktie vervulde.

ERIC DE NOORMAN — DE GROTE BESLISSING

36—40 Uit zijn schuilplaats slaat Eric de voor hem onbegrijpelijke gebeurtenissen gade.

Hij ziet, hoe enkele krijgers van Ondur op Aranrod en Erwin toekomen en hen gezamenlijk met Axe wegvoeren. Vervuld van bange voorgevoelens rept de Noorman zich terug naar de bosrand, waar de anderen hem vol ongeduld verwachten. Als hij verslag uitbrengt van hetgeen hij heeft gezien, is de verslagheid groot. Alleen Svein is van mening, dat ze er op af moeten om al vechtende het drietal te begrijpen, hetgeen echter, gezien de groe overmacht van Ondur's mannen, gelijk zou staan met zelfmoord. En vergeet niet, zegt Eric, dat hun eerste werk zou zijn, wraak te nemen op de drie gevangenen. Vol deernis ziet Eric, hoe Winonah met moeite haar tranen terug houdt. — Wat moeten we och doen? vraagt ze met bovende stem. — Erwin, Axe en Aranrod, overgeleverd aan de woesteling, dat...... dat kan toch niet! Moeizaam brengt Eric uit: „We kunnen niets doen, we zijn machteloos.

GEZAG EN VRIJHEID

IV

Grondslagen onder democratie

In de eerder omschreven verankering in de wet van de grondrechten van de mens cumuleren wel de resultaten van een zeer lange historische ontwikkeling en strijd, welke tenslotte geleid hebben tot de erkenning van bepaalde principes met betrekking tot de verhouding, waarin staatsgezag en persoonlijke vrijheid tot elkaar moeten staan.

Niet louter het positieve recht, produkt van de wil van de overheid, mag van deze verhouding de grondslag vormen. Slechts de erkenning van een boven de staat uitgaand recht, waarin de bevoegdheid van de overheid wortelt om te bevelen en de plicht van de onderdanen om te gehoorzamen, kan de basis vormen voor een wezenlijke rechtsstaat, waarin gezag en vrijheid in het noodzakelijk evenwicht kunnen worden gebracht.

In de natuurrechtelijke orde wordt de mate der persoonlijke vrijheid weliswaar mede bepaald door de eisen van de staat, doch deze mag daarbij nimmer uit het oog verliezen, dat zijn doel, gesteld tegenover het doel van de afzonderlijke mens, van aanvullende aard is en dat hij slechts de behartiging van het algemeen welzijn heeft na te streven teneinde daardoor het bereiken van de persoonlijke levensbestemming der burgers gemakkelijker te maken.

De vrijheid van de mens om onder eigen verantwoordelijkheid over eigen persoon te beschikken is een primordiaal recht, gevorderd door de menselijke waardigheid, welke zich in en door het gemeenschapsleven moet en mag ontwikkelen. Zij mag niet worden opgeofferd aan een overspannen gemeenschapsleven, dat zich opdringt als doel instede van middel.

Wel kan de staat, waar hij immers als gevolg van de menselijke natuur een onontbeerlijk middel is en waar de behartiging van het algemeen welzijn voorwaarde is voor de behartiging van het persoonlijk welzijn, — bij de verzorging van het algemeen welzijn eisen, dat het nastreven van het persoonlijk belang daarmede in overeenstemming zij en zonodig wijke voor het algemeen belang. Slechts in zoverre en niet verder is de staat mede bepalend vor de mate der individuele vrijheid.

Volgens deze maatstaf houdt de bescherming der rechtmatige volksvrijheid in, dat „geestelijke stromingen", waaronder op de eerste plaats godsdienstige stromingen en denkrichtingen, niet worden onderdrukt, tenzij deze gericht zijn tegen de natuurrechtelijke grondslagen der samenleving, daarmede het bestaan van de staat zelve bedreigend.

Binnen deze grenzen van vrijheid en gebondenheid ligt de taak van **overheid en burgers tezamen, om het** volksleven in eenheid tot harmonische ontwikkeling en tot bloei te brengen; de staat door een optreden **uitmuntend** in rechtvaardigheid en kracht en door het ontnemen van de bestaansgrond aan de onderlinge strijd tussen groepen en klassen, de burger door zich in welbegrepen redelijke ondergeschiktheid aan wet en recht, door gemeenschapszin instede van door eigen- of groepsbelang te laten leiden.

De vorm, waarin deze samenwerking van staat en burgers aan de belangen der gemeenschap plaats vindt, wordt bepaald door de eis van staatkundige medezeggenschap van het volk, hetgeen inhoudt het scheppen van de gewaarborgde gelegenheid om door vrij gekozen vertegenwoordigers zijn rechten te doen handhaven en zijn belangen te doen voorstaan. En dit is de wezenstrek van de parlementaire regeringsvorm, welke het souvereine recht van de overheid ongeschonden laat, terwijl het de rechten en vrijheden van het volk waarborgt.

Het zijn deze inzichten, de vruchten van een eeuwenlange historische strijd, voortdurend tot op de huidige dag, gevoerd om de erkenning der menselijke vrijheden, welke de Nationale Volkspartij als bepalend aanvaardt en welke de bron vormen, waaruit zij haar democratische beginselen put.

Konklusie

Op grond van haar levensbeschouwelijke beginselen en haar democratische inzichten spreekt de Nationale Volkspartij als haar vaste overtuiging uit, dat in een christelijk parlementaire democratie, zoals deze in de Nederlandse Antillen tot stand is gekomen, de bij uitstek juiste verhoudingen kunnen worden geschapen tussen gezag en vrijheid, tussen het redelijk recht van de overheid om te gebieden en het even redelijk recht van de burger op persoonlijke vrijheid.

De Nationale Volkspartij beschouwt het derhalve als haar plicht te streven naar en haar aandeel bij te dragen tot het handhaven van de in de Nederlandse Antillen gevestigde democratische staatsvorm, gerealiseerd in een parlementaire monarchie onder het Huis van Oranje.

De Nationale Volkspartij streeft er met kracht naar de werking van de voor deze staatsorde essentiële organen te verzekeren en te vervolmaken, bij te dragen aan de uitbouw van de aan deze staat verbonden rechtsorde en datgene te realiseren dat beschouwd kan worden als een noodzakelijke voorwaarde ter handhaving en verwezenlijking van de grondrechten van de mens.

Hoe de Nationale Volkspartij deze taak opvat, moge o.m. blijken uit de punten van haar Aktieprogram.

—DE ROTS—

CURACAO

H. Missen op ZONDAG:

Santa Anna	5.00, 7.00, 8.00 en 9.00	
Pietermaai	5.00, 7.00, 8.00 en 9.00	
Santa Familia ..	5.00, 6.30, 7.45 en 9.00 uur	
Coromoto	5.00, 7.15, en 8.30	
Wishi	5.00, 6.30, en 8.00	.... Tevens avondmis om 19.00
Santa Maria	5.00, 6.30, en 8.00	.... Tevens avondmis om 19.00
Jan Doret	5.00, en 8.30.	
Suffisant	5.00, 7.00, en 9.00	.... Tevens avondmis om 19.00
Groot Kwartier ..	5.00, 7.15, en 8.30	
Janwé	5.00, en 8.00.	.... Tevens avondmis om 19.00
Santa Rosa	5.00, 7.00, 8.00 en 9.00	Tevens avondmis om 19.00
Westpunt	5.00, en 8.30.	
Soto	5.00, en 8.00.	
Steenrijk	5.30, 7.30, en 8.30	

Preek in de NEDERLANDSE taal:
iedere zondag: S. Anna om 9 uur

Pietermaai om 8 en 9 uur
Groot Kwartier om 8.30 uur
Janwé om 8 uur
Sta Rosa om 9 uur

de 2e en 4e zondag van iedere maand op S. Familia

N.B.: **CRECHE:** Op Sta Rosa kunt u tijdens de H.H. Missen van 7, 8 en 9 uur uw kleine kinderen bij de Eerw. Zusters in bewaring geven.

H. Missen in de week:

Santa Anna: 6.00, 6.30 en 7.30
Pietermaai: 5.30, 6.00, en 6.30 (zaterdag 7.00 i.p.v. 5.30)
Santa Familia: 6.00, 6.30 en 7.00
Coromoto: 5.30 (op zaterdag om 7.15)
Wishi: 6.15 en 7.00 (woensdag om 7.30)
S. Maria: 6.00 en 6.30 (zaterdag 7.00; woensdag geen 6.00)
Jan Doret: 6.30 (zaterdag 7.00)
Suffisant: 6.00 (zaterdag 7.00)
Groot Kwartier: 6.00 en 6.30 (woensdag 7.45)
Janwé: 6.30 (zaterdag 7.00)
Santa Rosa: 6.00 en 6.30 (zaterdag 7.00)
Westpunt: 6.00 (zaterdag 6.30).
Soto: 6.30 (zaterdag 7.00).
Steenrijk: 6.00, 6.30 (zaterdag 7.00).

ARUBA

H. Missen op ZONDAG:

Playa: 5.00, 6.30, 7.30 en 8.30 ...... tevens om 19.00 Avondmis
San Nicolas: 5.00, 6.15, 7.30 en 8.30 ...... tevens om 17.00 Avondmis.

H. Missen in de week:

Playa: 6.00, 6.30 en 7.00
San Nicolas: 6.00, 6.30 en 7.00.

Preek in de NEDERLANDSE taal:
Playa: iedere eerste zondag van de maand in de Avondmis om 19.00.
San Nicolas: de eerste zondag van de maand om 8.30.

Met z'n allen naar Kenya

De van Gorps uit Tilburg

(Van een medewerker in Nederland)

„Weet je geen goed katholiek gezin dat voor drie jaar naar de missie in Kenya zou willen gaan om daar te werken?" Pater Pius van de Trappisten in Koningshoeven vroeg het terloops aan de timmerman van de brouwerij „De Schaapskooi", die juist bezig was met een karweitje in de sacristie. „Ja, misschien wel," zei Van Gorp, die in stilte dacht: „Dat was iets voor ons." „Maar toen ik zei, dat ik misschien iemand wist, had ik toch een kameraad op het oog," vertelt de geboren en getogen Tilburger ons, als we hem uit zijn werkplaats hebben gehaald. „Want ik dacht: dat zal mijn vrouw nooit willen." Maar zijn vrouw wilde wèl. Toen hij aan tafel zei: „Willen jullie naar Kenya", heeft ze hem even vertwijfeld aangekeken en ook zijn zeven kinderen zetten grote ogen op. „Nee, het is geen grapje." zei vader Van Gorp en hij vertelde dat naar een vakman werd gezocht, die voor enkele jaren naar de missie wilde gaan, met zijn hele gezin. Lekenhulp voor het bisdom Kisumu, dat door een spontaan Tilburgse actie letterlijk helpende handen krijgt toegestoken van Tilburgers, wier uitzending betaald wordt door de bevolking van hun eigen stad.

„Je krijgt je eten en drinken, hebt er geen zorgen en het is maar voor drie jaar," zei Van Gorp. „Dat moesten we dan maar doen," zei zijn vrouw en de jongens hieven een soort indianengehuil aan, hetgeen hun te vergeven was, want ze hadden zich tot dusver nog niet verdiept in de aardrijkskundige positie van hun toekomstig werkgebied. Want dat zal Kenya ook voor de zonen worden: de oudste, Ad, 17 jaar, is evenals zijn vader timmerman; de zestienjarige tweelingbroers Pierre en Ton staan hun mannetje als metselaar en bakker en de bijna 15-jarige Kees komt juist van de ambachtsschool, waar hij zich als smid bekwaamd heeft. „Maar geen flauwe kul," zei vader Van Gorp, toen hij het enthousiasme aanhoorde: „als we ons opgeven moet het serieus zijn." Moeder Van Gorp verzette zich geen ogenblik. „Het is voor een goed doel en over drie jaar komen we naar Tilburg terug," is haar commentaar. Definitief zou zij — rasechte Tilburgse — niet weg willen, maar zo'n tijdelijke uitzending, met de garantie, straks weer in het oude huis en haar man weer bij zijn oude, bedrijf, waarom niet? Alleen de twee jongste meisjes, de negenjarige Corrie en de bijna zesjarige Willy, zitten met het probleem dat ze nog schoolgaan, maar ook daarvoor is al een oplossing gevonden: ze nemen hun Nederlandse leerboeken mee en de Trappisten in Lumbua zorgen voor de lessen.

Lumbua wordt de standplaats van de Van Gorps; daar is werk aan de winkel, want de Trappisten moeten een klooster hebben. Ze zijn, negen man sterk, in 1956 van Tilburg naar Kenya getrokken om daar de allereerste beschouwende communiteit te stichten. Het gouvernement begreep er niet veel van, toen er een vestigingsvergunning werd aangevraagd voor negen missionarissen in één plaats: dat had men nog nooit meegemaakt. Inmiddels hebben de Tilburgse Trappisten al inlandse medebroeders gekregen, maar hun behuizing is nog erg provisorisch.

Van Gorp verheugt zich al op het weerzien met enkele paters Trappisten, die hij nog kent van vóór hun vertrek uit Tilburg. Hij correspondeert druk en vertelt ons al enthousiast over het prachtige natuurschoon dat hun te wachten staat. En verder studeert het gezin Van Gorp ijverig Engels. Het valt niet mee, maar ze hebben nog tot eind september de tijd.

De Van Gorps oriënteren zich op alle mogelijke manieren; pas geleden zijn ze b.v. naar een mau-maufilm geweest. Of zijn vrouw niet was afgeschrikt? „Ze is voor geen kleintje vervaard", zegt de timmerman, „en bovendien komen wij niet in het mau-mau-gebied."

Pater Pius, de geestelijke vader van de Tilburgse actie, is enthousiast. „Het liefst zouden we allemaal gezinnen sturen," zegt hij, „maar dat is te kostbaar. De bevolking in Kenya moet eens kennis maken met de leefwijze van een katholiek gezin. Tot dusver heeft men alleen paters, zusters en alleenstaande leken gezien; ze zouden gaan denken dat katholieken celibatair horen te leven." In dit land van veelwijverij zal het gezin Van Gorp een voorbeeld moeten geven van een normaal katholiek gezinsleven. En de keuze is extra gelukkig, omdat bijna heel dit gezin aan het werk kan.

Bij de Van Gorps in de Groeseindstraat staat de bel niet meer stil. Allerlei kennissen moesten uitvoerig bescheid hebben. Zelfs zijn er al gegadigden voor het huis geweest. „Of hij het niet wil verkopen?" „Voor f 25.000," zei de timmerman om er van af te zijn. Want over drie jaar wil hij weer zijn oude huis in.

Lichte muziek op zwarte schijven

Spirituals

Van Leslie Scott, de negerzanger, die de Porgy-rol vertolkte bij de jongste Amerikaanse uitvoering van Gershwin's opera in Nederland, zijn in die dagen een aantal opnamen gemaakt van spirituals en profane songs, die Scott toen zong met (een verrassend suggestieve) begeleiding van het orkest van Jan Corduwener. Philips bracht deze opnamen toen op 45 toerenplaatjes op de markt. Het zal ongetwijfeld mede het gevolg zijn van vele navragen, dat die liederental nu compleet verschenen is op een *33 toeren LP*.

LESLIE SCOTT

Ofschoon Leslie Scott de „evergreens" op deze LP — Over the rainbow, Love is here to stay, All the things you are en Thanks for the memory — op markante wijze vertolkt, komen zijn krachtige warme stem en zijn dramatische voordracht toch het sterkst en schoonst tot uitdrukking in de spirituals. Hij zingt deze weliswaar in een concertstijl, doch zeker niet zonder de „zwarte" bewogenheid, die van de neger is. De spirituals zijn: When I fall on my knees, Swing low sweet chariot, Go down Moses, — en — Were you there.

In de stijl van het Golden Gate Quartet zingen vervolgens via het *45 toeren Coralplaatje nr. 94127 EPC* The Ames Brothers de spirituals „Shadrack", „Who built the ark", „Blind Barnabas" en „Joshua fit the battle of Jericho" en zij doen zulks smaakvol en niet zonder innerlijke beleving, ofschoon ze wat de laatste betreft toch niet de diepgang bereiken van het Golden Gate Quartet.

Een bijzonder plaatje, dat evenwel, maar dan wel realistischer, in de geestelijke negroide sfeer ligt, is het 45 toerenschijfje 10141 van het label *Brunswick*, dat een natuurgetrouwe weergave geeft van de huwelijksvoltrekking tussen de negerzangeres Sister Rosetta Tharpe en Russell Morris, een plechtigheid, die de historie doet ervaren, hoe veel emotioneler, maar misschien ook veel simpeler, menselijker, althans veel spontaner, de neger de dingen des levens beleeft. Deze „wedding ceremony" gaat gepaard met het zingen van enige gewijde liederen, waarbij de vreugde om het geloof bepaald niet onder de kerkbanken wordt gestoken.

Rhapsody in blue

Nog eens Gershwin, nu zijn „Rhapsody in blue" en zijn balletmuziek „An American in Paris", twee composities, waarin Gershwin jazz en symfonische muziek heeft laten samengaan. Ofschoon zijn „Rhapsody in blue" bekender is, is zijn balletmuziek „An American in Paris" zowel qua compositorische bouw en muzikale zeggingskracht een sterker werk. *MMS* presenteert via de *LP nr. 149* de beide composities in een zeer goede uitvoering door het Concert Hall Symphonic Orkest. De rhapsodie komt er zeer levendig uit, de balletmuziek is mooi van klankkleuren en treffend van sfeer. De pianopartij in de rhapsodie wordt door de van Fransen, nuize komende Philippe Entremont genuanceerd en met beheerste lenigheid vertolkt.

Winifred Atwell neemt intussen op *Decca 45 toeren nr. DFE 6445* enige meer populaire creaties van Gershwin voor haar rekening. Zij speelt in haar zwierig-lichte stijl achtereenvolgens: Nice work if you can get it; Somebody loves me; Summertime — en — Someone to watch over me. Haar onderhoudend pianospel wordt door een stuwende ritmesectie omlijst.

Ella en June

We stappen dan over naar de jazz-vokalisten, naar Ella Fitzgerald, die nog altijd geldt als de moderne jazz-zangeres bij uitstek, nader gepreciseerd: de moderne jazz-zangeres van de „zwarte" klasse — en naar June Christy, die wordt gerekend tot de blanke zangeressen, die op hoog niveau de jazz vokaal gestalte geven. Van Ella zijn twee markante creaties verschenen op *Verve 45 toeren nr. VV 20041*, te weten „Midnight sun", een sfeer-werkje, dat van Ella de juiste toon en stemming krijgt en „The swinging shepherd Blues", waarin Ella haar stem op pakkende wijze instrumentaal paart aan gevoelvolle fluitsoli. Bij beide songs is de muzikale begeleiding van een sympathieke soberheid.

June Christy kan men in een uitstekende conditie beluisteren via de *33 toeren Capitol langspeler T 902* c.q. in een twaalftal zeer gevarieerd gestemde songs in orkestrale bewerkingen van Pete Rugolo, de moderne jazzcomponist, die met traditionele toonkleuren naar moeilijk tevreden kan zijn en zo de vokaliste, die haar stem in zijn klanken zal willen voegen, voor niet eenvoudige opgaven stelt. June kent Rugolo via het orkest van Stan Kenton echter al wel langer dan vandaag of gisteren, hetgeen intussen bepaald niet zou willen zeggen, dat songs à la Rugolo voor te dragen voor haar dan wel een koud kunstje zou zijn. Men moet wel een en ander in zijn mars hebben — in „haar" mars hebben in dit geval — om als onze June te kunnen zingen, technisch perfect, trefzeker, maar ook mooi van toon, mooi ook van toonexpressie, sfeerzeker voor wat de tekstschildering betreft, beschaafd ook, zonder effekt te moeten zoeken in bepaalde goedkope maniertjes — en intussen „jazzy", dat wil zeggen, met smaak en feeling voor oprechte intonaties en een frazeringstechniek, die welhaast ongemerkt swingt.

JUNE CHRISTY

Het merendeel van de songs op deze plaat hebben in vergelijking met de nietszeggende tunes, die men doorgaans in Jazz vertaalt, temminste enige, soms zelfs meer inhoud, hetgeen naar onze smaak zeker mede debet is geweest aan June's gevoelvolle interpretatie daarvan. Ofschoon men in het kader van de Jazz wel wil beweren, dat zaken als melodie en ook songteksten geen doel maar slechts middel zijn, zijn wij van oordeel, dat — wat name de songteksten betreft — de Jazz naar binnen toe, maar ook naar buiten uit niet alleen een betere indruk zou maken, maar ook in muzikale zin aan diepgang zou winnen, wanneer men bij de keuze van de songs wat serieuzer te werk zou gaan. Dikwijls is de inhoud van een jazzvocal — voor ons part nu als middel, juist als middel gezien — alle expressie, die men eruit haalt, niet of maar nauwelijks waard. Of er ligt zulk een scherp contrast tussen de gegeven tekst en de jazzy vertaling daarvan, dat het moeilijk wordt 't geloven, dat de jazz in haar zeggen zo eerlijk is.

Just for Variety

Tenslotte zij de aandacht gevestigd op een serie, die Capitol aan het uitgeven is en waarvan de eerste aflevering, die wij gezien en gehoord hebben, veelbelovend is. Het is de serie, die onder de titel „Just for variety" een overzicht bedoelt te geven van de hoogtepunten uit het Amerikaanse lichte-muziek-repertoire, die in de loop der jaren aan Capitolplaten werden toevertrouwd. Het gaat dan zowel om befaamde melodieën, orkestrale prestaties en gevierde individuele instrumentalisten als om vokale groepen of solisten, die van zich deden spreken. De serie zal — om te beginnen — tien albums tellen, men kan dus vooruit. Wij zeiden een paar regels hoger, dat wij ook bij het zien van de plaat een goede indruk van de serie hebben ontvangen; wij doelden daarbij op de omslag, de hoes, die er origineel en aantrekkelijk uitziet. De muzikale en vokale inhoud van de plaat is van prima gehalte en rijk gevarieerd. De opname is realistisch, helder en klaar. Tot de uitvoerenden van dit inderdaad op-en-top Amerikaanse repertoire behoren o.a. Les Baxter, Nat King Cole, Jackie Davis, June Christy, Gordon Macrae, Harry James, Helen Forrest, Ray Anthony, The Four Freshmen, Jackie Gleason, Giselle Mackenzie, Les Paul en Mary Ford. Kort en goed: wat wilt u nog meer? De titels van de songs? Goed, we noemen er een paar: April in Portugal, Unforgettable, Stranger in Paradise, I'm beginning to see the light en — dat komt goed uit, nu we weer aan het eind van onze rubriek zijn — Adios!

TANGO.

Interventie in Lidanon ongewenst, aldus Japanse premier

Tokio. — De Japanse premier, Nobosoeke Kisji, heeft vandaag voor een commissie van het Huis van Afgevaardigden verklaard, dat de gewapende interventie van de Verenigde Staten en Engeland in Libanon „ongewenst" was.

De Japanse regering, aldus de eerste minister, is in principe gekant tegen elke rechtstreekse of zijdelingse inmenging door de grote mogendheden in de aangelegenheden van andere landen.

Japan staat gunstig tegenover een topconferentie in het kader van de Verenigde Naties en zal alles doen, waar dit mogelijk is, om een vreedzame regeling voor de crisis in het Midden-Oosten te bewerkstelligen.

Paters Jezuiten door Oostduitse politie in hechtenis genomen

Berlijn. — In welingelichte R. K. kringen in West-Berlijn is medegedeeld, dat een pater Jezuiet in Berlijn-Biesdorf door de (Oostduitse) volkspolitie in hechtenis is genomen en later nog drie paters Jezuieten werden gearresteerd. Het is nog niet bekend op welke gronden de arrestaties zijn verricht.

In Rathenow werden elf vooraanstaande vertegenwoordigers van de R. K. lekenbeweging op last van de staatsveiligheidsdienst gearresteerd. Ook in dit geval werden geen redenen voor de arrestatie opgegeven.

Samenzwering tussen Engeland en V.S. tegen Iraakse republiek, aldus Tass

Moskou. — De Soviet-Russische regering beschikt over bewijsstukken, dat de Amerikaanse en Engelse regeringen in gemeen overleg met de leden van het Pact van Bagdad alsmede Israël een samenzwering voorbereiden tegen de Iraakse Republiek, aldus een mededeling van Tass, die door radio-Moskou is omgeroepen.

Het is aan geen twijfel onderhevig, dat het Iraakse volk, dat voor een rechtvaardige zaak strijdt, in geval van agressie zal worden bijgestaan door alle volken, wie de vrede ter harte gaat", aldus de verklaring, die gepubliceerd werd naar aanleiding van de werkzaamheden van de jongste bijeenkomst van het verdrag van Bagdad te Londen.

Cijfers van Standard Oil of New Yersey over eerste helft 1958

New York. — De Standard Oil of New Jersey heeft in de eerste helft van dit jaar een netto-inkomen behaald van 291 miljoen dollar (dlr 1.43 per aandeel) tegen 463 miljoen dollar (dlr 2,35 per aandeel) van het destijds kleinere aandelenkapitaal) in de eerste helft van 1957.

De geraamde inkomsten uit verkopen en investeringen daalden tot 3.720 miljoen dollar van het recordpeil van 4.030 miljoen dollar, dat in de eerste helft van 1957 breikt was. De geconsolideerde kapitaal- en exploratieuitgaven bedroegen 532 miljoen dollar tegen 629 miljoen dollar. De brutoproduktie van ruwe olie daalde van een recordpeil van 2.484.000 vaten per dag in de eerst helft van 1957 tot 2.192.000 vaten per dag in de eerste helft van 1958. —

Men is thans druk bezig aan de vervaardiging van de Anne Frank-film. Op de Prinsengracht, bij de Westermarkt, werd bovenstaande scène verfilmd, waarin een transport krijsgevangenen uit een concentratiekamp in Amsterdam arriveert. Bij deze krijgsgevangenen was ook de vader van Anne Frank (vijfde van rechts)

Eigenaardige wraak op rechterlijke beslissing

Frankfort. — Een horlogemaker te Frankfort (West-Duitsland) is dezer dagen door een rechter veroordeeld, omdat hij klokken en horloges verkocht beneden de door de fabrikanten vastgestelde prijs. Uit nijd heeft de man bekendgemaakt, dat hij zijn klokken en horloges zou weggeven, met het gevolg dat de dag daarop een rij van circa 300 mensen voor zijn deur stond om van dit buitenkansje te profiteren. Honderd van hen slaagden er in voor niets een klok, horloge of wekker te bemachtigen.

—:—

Nicosia. — Een Turkse autobus is op een bergweg tussen Xeros en Troodos, een 60-tal km ten westen van Nicosia, in een hinderlaag gereden, die door onbekenden was gelegd. Zes Turkse Cyprioten, onder wie een vrouw en twee kinderen, werden gewond.

ZIJN ER BRIEVEN VAN U BIJ

Lijst No. 27 van onafgehaalde en onbestelbaar bevonden stukken.

BRIEVEN.

A. Rafael E. Aarndel, Irene Arindell, Miriam Allen, Marie Arondell, Agnes Bramble, Elly Boëtius, Ri. Buchanan.
C. Julio Castillo, Corneles Costeren, Belle Charles, John Baptiste M. Charles.
D. Richard Dalzine, Constancia Daal, Dorothy Ducrest, Ramona Doran,
E. Pablo Emerenciana.
F. Pablo Emerenciana.
G. Antonio Garias, E. da Costa Gomez, Maurice da Costa Gomez, Eugenia Gregoire.
H. E. Halfhuid, Ortencia Th. Halley, Edison Hart, M. Huisden, August St. Hilaire, Viola Hicks, Dr. Tr. Hoogerood.
I. L. Isaacs.
J. Pedro St. Jago, T. Joval, Hamilton Joseph, Salomon Jacob, Rosa M. Jacobs, Aura Job.
K. M. Kirschstein, Otilio Kook, Fitzroy King.
L. M. Leancz, Mevrouw Langendijk, Catherine Lon.
M. Timoteo Maduro, Delia H. Marugg, Sarah Martin, Madalien Margaretha, Paulina Muzo.
P. G. F. Palm, Manuel Pequeneza, L. Plunkett, Nicodemus Martina Porvirio, Eleano Ponteen, A. Richardson(2), C. Richardson, Rietschoten en Houwens, F. Rijke, Supriano Reyes, Hermano Roberto, Carlos Rosina, Wintris Roberts, M. H. M. Rozemeyer, C. Rother.
S. O. F. G. Stella, Mary Skerrit, Joao Salomoira Jose de Sousa, Maurice Stevenson, J. J. G. T. Schmeltz.
T. Hanny Tesselaar, Cynthia Travers, Yaw Teek Gee, C. Tromp.
V. Fam. C. Vorstenoos, L. D. Wilmans, Joan Williams, Carmen Wilson, Fam. A. Wibiër, James Wilson, T. ter Wile, Priscilla Whyte.
Z. Mevr. Zanen.

DRUKWERKEN.

B. H. L. Barrow, J. v/d Berg, J. J. A. van Bergeik, Mevr. G. van Bergen, Gloria Brown, L. J. Elst-de Bont.
C. Mabel Charles, Hubert Connor.
F. Maria Frans.
G. Marie George, Arthur L. Green, Henrietta Green, Th. Groenendaal, Elisa Grovell, Oscar Guerero.
H. H. J. ter Haar(2), Harreveld, C. G. Hartog(2), R. Hendriks, Maria Henry, G. Henry, L. Heydra.
J. Morrison James, Andrew B. Joseph.
K. Rubert F. Koeiman.
L. Fam. Laurensse(2), M. J. v. Lieshout, H. J. Lijeman(2), Vilma Locadia.
M. M. Maas.
N. Fam. Niewstraten.
P. Fa. C. Pin, S. Postma-Vetter.
R. Ritstier, Fitz T. Roach, A. A. Rock, E. A. Rook van Pelt, Hr. en Mevr. F. Rütenfrans.
S. Winston Sabas, George Henry Sabas, P. C. Schoonderbuk, Marie Sniphout, L. J. v.d. Steen.
T. J. N. M. Tromp.
W. A. Warnaar, A. v.d. Werf, R. A. Westhof.
Z. T. Zaal(2), F. v. Zaltbommel, A. Zanen.

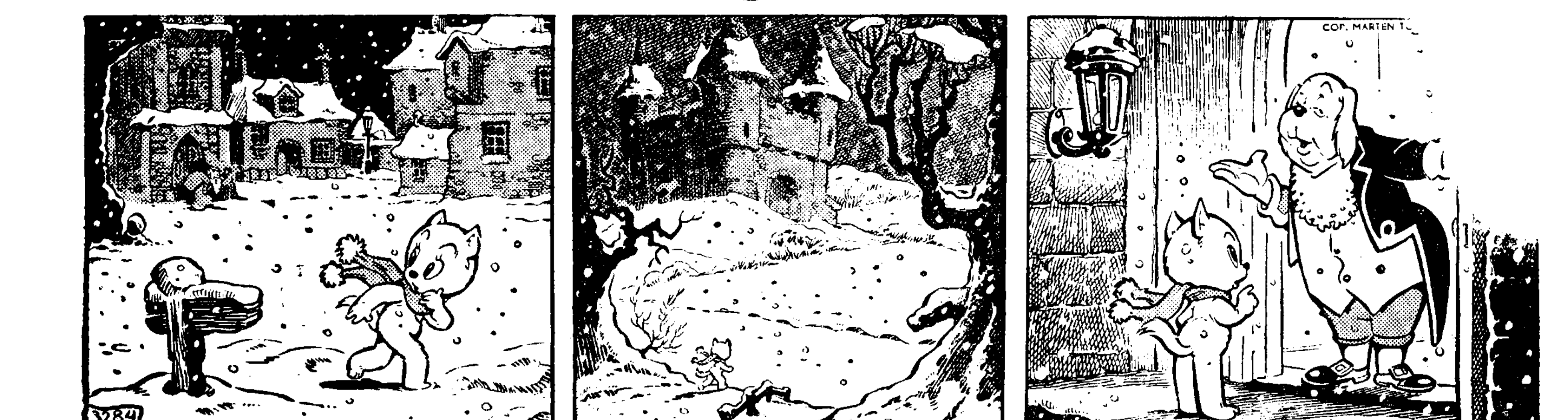
POSTPAKKETTEN.

O. Mevr. van Overbeek.
R. Joseph Rodney.

AANGETEKENDE STUKKEN.

A. B. G. Heukelom-Alvares, C. C. Aniceta, Raphaela Lapierre-Armande, Simon Alfonso, Constancia Sebastian Abrahams, Guan Crusito Albertus.
B. Aurora Rafaela Bonifacio, Jorge Beckerig, Rene A. Brito, M. Y. Baroud, Lucio Erique Balentien, Feliciana Booi.
C. Manuel Pereira da Costa, Edward L. Croes, D. S. Cardoze, Andres Isidoro Christiaan, Lourdes Crispin Christiaan, Thomasia Rosania Cicilia, Lourdes Crispin Christiaan, Avelino Juan Cecilia.
D. P. F. Durand, Francisco A. Dorothea, Eugene A. Derks.
E. D. Erkens, Bernadina Escobar.
F. Carmina Martins de Freitas, Luis Fernandez, Jaoa Querino de Freitas, Antonio Alves Ferro Juniar, Isaac Felipa.
G. Carmen y Cruz Garcia, A. E. Go- lo, J. L. E. B. Gravenhorst, Perret-Gentil, M. A. Perret-Gentil, Gregoria Elodia Goedgedrag, M. E. A. Gorsira, M. A. Perret-Gentil.
H. C. R. Heillegger, Agustin C. Haye-, Paublina Hagen, J. L. Hart, Johannes de Haay, R. Lopez-Henriquez, A. H. Hellement.
I. Andres Isidoro.
J. Maximi Jamanita.
K. Damian Kroon, Johan Kruk, Mohomad Hussein Kaddoura, Luciano Kroonstadt, C. P. Kwiers.
L. Alfredo Lopbeck, Ramon Aktie L- Leysner, Abraham Lynck, Manu- Letteboer, Hendrick Henderson Levingstone, Arturo P. Lourentznet Lourens, James Lake, O. T. van der Linde, Julio P. Lima, Horacio E. Leyba.
M. J. Mahor-Meyer, F. Mulder, Just Antonio Matos, Anna R. Moolenburgh, Rubinet Flairan Muller, Carlos P. Meyer, Ronald F. Maduro, P. H. Ch. Maal, J. Mak- Cruz de Marchena, Delfina Martinus Martha, Margaret Micham, Levinia Marin, Alejandro Carolus Molina, Eloterio Gilberto Martinus, Hilaria Maria Marchena, Francisco Pablo Martina, Juan Hilario Marcera, Bernadina Magnos Mercera, Egidio Santiago Mercera, Clodomiro Monte, Mercedes Maria Martis, M. P. Maduro, Lucia Petronilia Martines.
N. F. A. Nouel.
O. Roderick Ottley, Julian Ollivierre, Anje Marie v. Oosten, Cuineo Johanna Oskam, Frederik Adriano Oliana, Aniceto Offermans.
P. Petra Adriana Mercera-de Palm, Huberto Casárco Paula, William C. C. Pieters, Marcolino Richard de Palm, Manuel do Rosario Pireira, Vicente Rodriquez Pi- Milford Alphonso v. Putten, Garnet Leo Peterson, C. Alvares Correa-Penso, Flavius J. Prince, M. C. Palacios, Mario Pisas, Maria G. de Ponce, Eulogio Francisco de Palm.
R. Pieter v. Rekum, Mathias Joh. M. Royakkers, Henry Nelson Renne, Johannes Fr. P. Rijfkogel, Cristine Hironima Roche, Lucia Adolphus Richardson, John Rolff, Eduard G. Reymond, Shirley Seriana Rosario, Royal, Rosana Reyes, Jules Ruimveld, I. H. Romano, Eleuterio Nectar Ranes, A. B. Rosa, Gregorio Thomas Reina, Esteban Alejandro Rosario.
S. Joseph Soldier, Fernando Bautista da Silva, Pieter Steinhauer, Joaquim Rodolfo Sintiago, Maximiliaan A. C. Slogteren, Dorothea Francisco St. Jacoba, Martijn Th. Steunebrink, Louis Johannes Sleur, Antonie Corstiani Scheepmaker, Jubert Thomas Sprock, Venancio Caruallio Spinola, Jose Dos Candeices Feles Da Silva, Anton Samander, Emilio Ramon Soto, Eufemia Nicomedes, Hernima Emiliana Selberic, Luciano Juliano Sint Jago.
T. Manuel Teixeira, Bartolomeo Vicente Tromp, Wan To Tam, Roby Sonny van Trigt, Esan Thomas, Patricio Theodor Trinidad.
V. David Vas, Marujo Vieira, Emiliana Petronilia Valentijn, Josefina Vlijtig.
W. Derk Jan Wassink, Archibald Leon Wheeler, Atze v.d. Werf, Thomas Charles Williams, Johannes Petrus Maria Waterloo, Joseph Conrad Woodley, Alicia Elisabeth Wilke, Bartus de Wit, Reginalda Hendrika Winklaar, Andrea Maria Wanga, Nicolaas Ramon Wanga, Anita Winklaar, Christiaan Bonifacius Willemse.
Z. Adolf Herbert Astor Zielinski, Mada Antje Zijlstra.

Heer Bommel gaat het overdoen

3284 Tom Poes liet de toren achter zich en liep de open weg over de heide op. Natte sneeuw dwarrelde hem om de oren en boven het gegier van de wind hoorde hij nog enige tijd de naargeestige stem van de grijsaard roepen; „We degene, die een jaar verdoezelt!"

Maar de oude liep hem niet na — en daar was Tom blij om; hij had genoeg van die onaangename figuur. Koud had hij het trouwens ook, zodat hij blij was toen hij na een poosje slot Bommelstein temidden van de sneeuwjacht zag liggen.

„Daar zal het beter zijn", prevelde hij. „Ach, het is ook mijn eigen schuld. Om deze tijd van het jaar moet men zich niet afgeven met ouden van dagen, die met kalenders lopen. Men kan beter bij het haardvuur zitten: buiten is het niets gedaan".

Hij huiverde en versnelde zijn pas, zodat hij al spoedig voor de poort stond.

„Ah, de jonge heer!" sprak de bediende Joost, die op zijn schellen open deed. „Het doet me genoegen u te zien, als ik zo vrij mag zijn. Alles wel, naar ik hoop?"

„Alleen een beetje koud", zei Tom Poes. „Het is guur weer en ik heb nogal achter kalenders aangedraafd".

„Zeer ontspannend, neem ik aan", hernam de knecht. „Heer Olivier is binnen. Hij is ook doende met kalenders, maar hij draaft niet. Hij zit, als ik me zo mag uitdrukken. Ach ja, het kalenderwezen zit in het jaargetijde".

„Heer Bommel met kalenders?" vroeg Tom Poes ongerust. „Dat is wel heel toevallig!"

Roep der ruimten

Een Nederlandse emigratieroman

door Dirk van den Brink

72

„Met mijn beslissing er in. Ik wil je in geen geval op sleeptouw houden. Maar vraag me nù nog niets..."

Langzaam stond ik op en begon de voederresten, die buiten het bereik van de koeien overal verspreid lagen, in de goot te vegen.

Het laatste wat ik van mijn akker achter de fabriek heb gezien, was niet veel moois. Dat heeft me nog wel even pijn gedaan.

Mijn akker was geen akker meer. Vlak langs de weg stond een keurig groengeverfd opzichtersgebouwtje dat gedekt was met helderrode pannen. Daar achter lagen de cementen palen, de nieuwe balken en de ijzerconstructies bij massa's opgestapeld. Vrachtwagens reden af en aan. Tankwagentjes op rupsbanden ploegden door de wit-bestoven bouwgrond, en wat verderop werkte een trage hijskraan allerlei zware dingen omhoog.

Ik ben er nooit meer heengegaan.

Niets in de houding van pastoor Bouwman wees op een hoera-stemming, toen ik hem het nieuws vertelde. Die goedkope zelfvoldaanheid van „ik heb het je wel voorspeld" was hem geheel vreemd.

Toen hij mij ten afscheid nog eenmaal zijn Zegen gaf, scheen hij vervuld van een wereld-omvattend lijden. Hoe dikwijls zal ik nog denken aan zijn blik, waaruit mij nooit anders dan medegevoel heeft toegesproken...

Natuurlijk kon ik niet zó maar binnenstappen in het verre Luilekkerland. Daartoe heb ik mij eerst door een indrukwekkende bureaucratische rijstebrijberg heen moeten werken. Het is begonnen met een formulier van de Boerenbond, wat me tien gulden kostte, en vanaf dat ogenblik zijn de formulieren gedurende drie maanden niet meer van de lucht geweest.

Op een keer moest ik in Den Haag zijn om...

Vergeef het me.

Hier moet ik er een eind aan maken.

Ik heb mijn nieuwe vaderland aanschouwd.

Gisteravond vertelde men mij, dat Nieuw Zeeland de volgende morgen in zicht zou zijn.

Daarom was ik vanmorgen vóór zonsopgang al op; ik wilde mijn land als een der eersten begroeten. Het optrekken der duisternis was als het openschuiven van een toneelgordijn.

De kleine rimpelgolven op de zee spiegelden zich in het opkomende zonlicht. Ze geleken op reepjes zilverpapier, die rondwentelden in de wind.

Een ijlblauwe ochtendnevel trok langzaam op en toen was het of God me het aards paradijs liet zien. Zover mijn oog reikte zag ik de glooiende heuvels die als het ware krom lagen onder rijkdragende gewassen. Bunder na bunder strekte zich tegen de hellingen uit, zonder dat één sloot deze eindeloosheid verbrak.

Sinds vanmorgen heeft zich een spanning van me meester gemaakt, die mij het schrijven geheel belet. Het is niet langer de spanning van een strijd, die in mezelf moet worden uitgevochten. Nù wacht me de strijd met de elementen. Nu jaagt de onrust door mijn lijf omdat ik de hand aan de ploeg moet slaan. Deze spanning gelijkt op het trillen van een tractor, die op toeren komt.

Howich-Auckland,......

Zeer Eerwaarde Pater Romualdus!

U vraagt mij waar het manuscript blijft, dat ik, zoals ik twee jaar geleden op de boot heb beloofd, naar uw adres zou opsturen. Neem het mij maar niet kwalijk, Pater. Zo gauw ik hier aan wal stapte, verging het mij als de opperschenker van de Egyptische Farao: ik heb er geen seconde meer aan gedacht. Van de eerste dag af zat ik tot over mijn oren in het werk. Mijn geschrift verdween tussen een hoop bagage en het heeft mij heel wat moeite gekost om het weer heelhuids op te vissen. Alles lag door elkaar. Waarschijnlijk ontbreekt er wel het een en ander aan. Ik hoop maar, dat u er nog iets mee doen kunt.

Hartelijk dank voor het overbrengen van de groeten aan mijn ouders. Ja, ik hoop ze nog eenmaal in goede gezondheid te mogen aantreffen, want deze winter (dat is dus voor jullie deze zomer) vliegen we er nog één keer uit.

We...... dat wil zeggen Anna Biekens en ik.

Nee, nee! Marie van Berkel heeft de grote sprong niet aangedurfd!

Toen ik hier arriveerde, lagen er twee brieven op me te wachten:

De eerste bevatte een huwelijksaankondiging van Kobi van Gurp en Jettie Simons. Die twee zijn al weer bijna twee jaar getrouwd!

In de tweede brief schreef Marie van Berkel me, dat ze de gedachte aan emigratie liever voorgoed uit haar hoofd zette. Zulk een begin in den vreemde was niet erg bemoedigend, zoals u begrijpen zult.

Gelukkig maar, dat ik mijn schepen achter me had verbrand — anders zou ik misschien nog rechtsomkeert gemaakt hebben...... Maar er zat niets anders op dan de tanden op elkaar te zetten en dóór te bijten.

Het leven hier trouwens is en blijft onnoemelijk veel harder dan in Nederland. Het is harder dan ik mij had kùnnen voorstellen.

Maar er zijn twee dingen, die mij in staat stellen, de moeilijkheden op mijn levensweg het hoofd te bieden.

Op de eerste plaats heb ik hier Anna Biekens leren kennen, de dochter uit een Brabants boerengezin, dat vier jaar geleden reeds naar Nieuw-Zeeland emigreerde.

Als de drukke tijd voorbij is, waarschijnlijk in de komende Meimaand, vliegen we samen naar Nederland om er ons huwelijk te laten inzegenen.

En wie zal dat beter kunnen doen dan pastoor Bouwman?

Op de tweede plaats heeft de goede God mij gezet op een eiland, waar de gedachte aan grondtekort de eerste drie of vier geslachten niet aan de orde komt. Wanneer ik mij er eenmaal heb kromgewerkt, dan kunnen m'n kinderen, zo God me die schenken wil, hun krachten opnieuw gaan meten met de onafzienbare gebieden, die hier nog in cultuur gebracht moeten worden......

Hartelijke groeten, Pater, ook aan al mijn goede bekenden in Nederland!

Geheel de uwe,

JOHAN MARTENS

EINDE

Ghana's premier voorspelt volledige onafhankelijkhied van Afrika

New York. — Dr. Kwame Nkroemah, de eerste minister van Ghana, heeft verklaard, dat „de wereld voor eens en voor al moet leren, dat de bevolkingen van Afrika evenals die van Azië niet lang meer het imperialisme, het rassenonderscheid en het kolonialisme zullen aanvaarden".

Nkroemah, die op het ogenblik een bezoek aan de Verengde Staten brengt op uitnodiging van president Eisenhower, voerde het woord op een diner, dat werd aangeboden door de „stedelijke liga", de „nationale vereniging voor de vooruitgang van kleurlingen" en het „Amerikaanse comité voor Afrika".

Hij voorspelde de volledige onafhankelijkheid van Afrika en voegde eraan toe, dat „het evidente feit, dat een overgrote Afrikaanse meerderheid moet worden aanvaard als basis van een regering in Afrika".

Volgens spreker kan de onafhankelijkheid van Ghana „niet volledig zijn, zolang grote delen van het Afrikaanse vasteland nog steeds onder een koloniaal bewind verkeren".

Nic Schuit maakte in twintig jaar prachtige carriere

Oranjestad. — De direkteur van Openbare Werken, de heer Nic Schuit, werd gistermiddag ten kantore van DOW door het voltallige personeel gehuldigd.

Aanleiding hiertoe was hhet feit dat de populaire heer Schuit op 31 juli precies twintig jaar op de Antillen en in dienst van de overheid was. De heer G.W.C. van der Brink sprak namens het personeel en memoreerde hoe de heer Schuit als opnemer op arbeidscontract naar de Antillen kwam. Hij viel al spoedig op door zijn intelligentie en het gemak waarmee hij met mensen wist om te gaan.

Voeg daarbij nog zijn arbeiders lust en het geheim van zijn succes is ontsluierd. De ene verhoging volgde op de andere. In 1953 ging de heer Schuit over naar het Eiland. In 1956 werd hij wnd. hoofd van dienst en op 31 juli 1956 volgde zijn benoeming tot direkteur van Openbare Werken. Namens het gehele personeel overhandigde de heer van den Brink aan de jubilaris een geschenk, dat bestond uit een zeer fraaie elektrronenblitz. Vervolgens sprak nog de gedeputeerde voor openbare werken, de heer Ernesto Petrona, die allereerst als vriend en oud collega (de heer Petrona was jaren geleden ook bij DOW werkzaam) en daarna als gedeputeerde sprak. Uit welke hoofde men echter de heer Schuit toespreekt, de toon van de huldiging blijft hetzelfde. De heer Petrona liet zich in zeer vleiende en hartelijke woorden uit over het werk en het karakter van de heer Schuit.

De jubilaris zelf was diep onder de indruk van deze huldiging welke uitstekend door de heren H. A. Kemmink en van den Brink was voorbereid.

Na de „officiële" toespraken bleef men onder het genot van een koele dronk nog geruime tijd in de beste stemming bijeen.

Mr. Emanuels op bezoek op Aruba

Oranjestad. — Vandaag brengt de nieuwe Eerste Minister van Suriname, de heer Emanuels, een officieel bezoek aan Aruba, waar hij de gast is van het eilandbestuur. De eerste minister wordt vanochtend om kwart voor twaalf op het vliegveld verwelkomd door de tijdelijk gezaghebber en de eilandssecretaris. Vanmiddag worden er bezoeken gebracht aan de in uitvoering zijnde grote werken. Vanavond is er op Basiruti een ontvangst, waarvoor vertegenwoordigers van de verschillende sektoren van onze samenleving, onder wie naast politici ook vertegenwoordifers van de Vereniging Suriname werden genodigd. De Vereniging Suriname heeft de eerste minister voor vanavond uitgenodigd om aanwezig te zijn bij de officiële viering van de 17e verjaardag van de club.

Bonairiaanse club koos nieuw bestuur

Oranjestad. — Tijdens de algemene ledenvergadering van de Sociedad Union Mutualista Bonairiano werd het bestuur voor het komend verenigingsjaar als volgt samengesteld:

Johan Martis, voorzitter; Herman Pourier, vice-voorzitter; Remigio Goedgedrag, secretaris; Verio Paula tweede secretaris; Selvio Emerencia derde secretaris; Hercules Sintjago, penningmeester; Rudolf Wout, tweede penningmeester. Herman Boezem, derde penningmeester en commissarissen Ramon Andrade, Julio Martes en Jozef Pourier.

„Hamerzaak" voor de rechter

Oranjestad. — Door de Rechter in eerste Aanleg werd gisteren vonnis gewezen in de zaak tegen de gebroeders F., die een Amerikaanse voorman bij de hotelbouw met een hamer hadden bewerkt. Beiden werden veroordeeld op grond van poging tot doodslag. De man die zijn broer had uitgenodigd hem te helpen en bovendien de hamer leverde kreeg de zwaarste straf, n.l. vijf jaar met aftrek en openbare tewerkstelling. De helper kreeg 3½ jaar met aftrek en openbare tewerkstelling.

Hospitaal heeft nieuwe administrateur

Oranjestad. — Dezer dagen arriveerde op ons eiland de heer W. van Wijk, die benoemd werd tot administrateur-econoom van het San Pedro-hospitaal. De heer Van Wijk was op Curaçao werkzaam bij het accountantskantoor van Oudshof en Besancon. Voor hij naar de Antillen kwam, was hij bij dezelfde firma in Nederland werkzaam. De heer Van Wijk is afkomstig uit Eindhoven.

Uitslag trekking [illegible]loterij

Oranjestad. — De uitslag van de gisteren gehouden trekking voor de St. Franciscusloterij, ten bate van het nieuwe padvindersgroephuis luidt als volgt: 1. Radiotoestel 2333; 2. Strijkijzer 207; 3. Tafelklok 2032; 4. Tafelklok 1779; 5. Vulpen 1686; 6. Snack set 1989; 7. Breidoos 2086; 8. Juwelen/speeldoos 1924; 9. Zwarte pronk panter 2095; 10. Schemerlamp 218; 11. Wax Paper dispenser 553 en 12. Vaas 878.

De prijzen kunnen worden afgehaald bij mejuffrouw Nicoline Geerman.

Padvinsters naar Curacao

Oranjestad. — Aan boord van de Prins der Nederlanden van de [illegible] vertrok gisteren een groep gelukkige padvindsters, die in het Zuikertuintje op Curaçao ruim veertien dagen gaan kamperen. De meisjes behoren tot de groepen St. Theresia, Tarabana, Filomena, Beatrix en Commandeursbaai. De algehele leiding heeft mevrouw McDonald, die gewestelijke kampeerleidster is. Zij wordt geassisteerd door mej. Helena Dermeer, Districtscommissarisse van Sint Nicolaas en mevrouw J. Boonman, D. C. voor Oranjestad en de dames Mevrouw J. van den Bergh, mej. Ans de Caes, mej. J. Heyman, en mej. Crusita Schel.

De meisjes keren op 17 augustus aan boord van de OranjeNassau terug.

Het was geweldig druk aan boord van de „Prins" door de velen, die afscheid kwamen nemen. Zeer velen kwamen ook nog even „op de valreep" afscheid nemen van de familie Stuvel, die repatrieert.

Morgen eerste excursiegangers naar grote bedrijven

Oranjestad. — Morgen zullen de eerste 300 personen, die zich hiervoor het eerst meldden, een gratis, door de voorlichtingsdienst georganiseerde excursie naar de grote werken maken.

Zoals wij eerder meldden, blijkt de belangstelling zo groot te zijn voor deze excursies, dat men het niet in een zondag af kan. De 300 dames en heren, die morgen meegaan, ontvingen allen een uitnodiging. Er blijft dan nog een 900-tal belangstellenden over. Deze krijgen voor de komende zondagen een oproeping.

Bonte avond van Club Suriname uitgesteld

Oranjestad. — De voor gisteravond aangekondigde bonte avond in Club Suriname, ten bate van het doofstommeninstituut van Suriname. moest in verband met vakantie van een aantal artisten tot nader order worden uitgesteld. Wat in een goed vat zit, verzuurt echter niet.

Joseph Lake toch op kiezerslijst

Oranjestad. — Door de rechter in eerste aanleg is, op diens verzoek, de heer Joseph H. Lake op de kiezerslijst geplaatst. De heer Lake was vroeger eilandraadslid voor de P.P.A. Hij trok zich terug, toen alles er op wees, dat hij geen Nederlander was. Intussen is deze ingewikkelde materie nog eens grondig, juridisch onderzocht en naar het oordeel van de rechter is de heer Lake, die op Santo Domingo uit een Antilliaanse moeder werd geboren en later werd geëcht door een Britse vader, toch Nederlander gebleven, omdat nimmer de Britse nationaliteit werd aangevraagd.

Voorts overwoog de rechter, dat weliswaar het verzoek om plaatsing op de kiezerslijst na de wettelijke datum werd ingediend, maar dat anderzijds aan de rechter uit eigen wetenschap bekend is, dat op de datum van 30 juni de kiezerslijst nog niet gereed was en het de heer Lake toen dus niet mogelijk was om tijdig zijn bezwaren kenbaar te maken.

De heer Lake is dus opnieuw op de kiezerslijst geplaatst.

Er is rondom zijn aftreden destijds heel wat te doen geweest. De oppositieleden in de Raad waren van mening, dat alle besluiten, die de Raad nam tot vóór het aftreden van de heer Lake ongeldig waren, daar hij immers geen Nederlander zou zijn en dus geen lid van de Raad kon zijn.

[illegible]

Oranjestad. — Dinsdagmiddag om vier uur is er feest bij het nieuwe hotel. De eerste dakspant wordt dan op het geweldige bouwwerk geplaatst en de vlag wordt — der traditie getrouw — gehesen met daaraan verbonden een koud biertje voor arbeiders en belangstellenden. De aannemer, de firma Taylor, zal bovendien een Amerikaans gebruik in ere houden, nl. het in de nok van het dak hijsen van een boom, waarvoor hier een Divididiviboom werd gekozen.

Oranjestad geruime tijd zonder water

Oranjestad. — Bij de werkzaamheden aan de grote weg tussen Oranjestad en San Nicolas, is gisteren ergens tussen de woning van dr Braat en de Ecury-garage een lek geslagen in de hoofdleiding van het watervoorzieningsnet. Onmiddellijk werden werkploegen uitgezonden. Het lek was echter niet te stoppen en een nieuw stuk leiding moest worden ingelegd. Intussen stroomde het water uit de reservoirs, zodat de stad zonder water kwam te zitten. Dit begon omstreeks vijf uur in de middag. Toen tegen negen uur de herstelwerkzaamheden gereed kwamen, moest men eerst weer water in de tanks pompen, zodat pas in de loop van de nacht de leidingen weer normaal funktioneerden. Vanmorgen zag het water er nog roestkleurig uit, maar, naar ons verzekerd werd, was het toch volkomen [illegible] voor gebruik.

Ter voorlichting

(Vervolg van pag. 1.)

ding van een interview met Mr. S. van der Meer, Minister van Justitie:

„Indien men onder deze omstandigheden nu denkt, dat men een eventueel „vrijheidsstreven" in de Antillen, leidend tot een volkomen vervreemding van Nederland, in Nederland als iets verschrikkelijks zal ondergaan dan is dat natuurlijk belachelijk. De commerciële belangen van Nederland in de Antillen zijn bekend en daar de Antillen het uiteraard niet zonder de op deze eilanden werkzame maatschappijen zullen kunnen stellen, ziet het er niet naar uit, dat Nederland door het verlies van die Caraibische eilanden nu bepaald een doodsteek krijgt. Niemand zal het graag zien... maar als men het op de Antillen wil wegen dan zal men van harte gaarne meewerken om op rustige en onbloedige wijze een einde te maken aan de verhoudingen, zoals ze nu zijn".

Uit een artikel in de „Leeuwarder Courant", een provinciaal blad, dat zijn lezers inlicht:

„Wanneer inderdaad als gevolg van een aangenomen motie de Staten van de Nederlandse Antillen deze maand nog zouden worden ontbonden, en er dus verkiezingen gehouden zouden moeten worden, waarbij het volk zich over eventuele wijziging van het Statuut zou moeten uitspreken, dan kon de spanning wel eens te groot worden. Nederland wil waarborgen voor rechtszekerheid hebben en als deze niet in een nieuw Statuut verankerd zouden liggen, zou een behoud van de Rijksband van de Antillen met Nederland onmogelijk moeten heten. Binnen het Koninkrijk kan geen politieke bestel worden aanvaard dat naar dictatuur zweemt, dat in elk geval geen voldoende bescherming der elementaire mensenrechten waarborgt. De zaak-De Wit — de voorgenomen uitzetting van de door de regering van de Antillen ongewenste en om zijn vrijmoedige critiek gehate journalist — is zeker het meest sprekende punt, dat de reeds bestaande moeilijkheden nog heeft verzwaard, maar is het enige punt niet........ Heeft men een andere beschouwing van persvrijheid dan de hier algemeen geldende fiat, maar men mag niet van Nederland vragen dat het deze tegen de democratie indruisende beschouwing in het kader van een nieuw Statuut zou aanvaarden.

Het eigenmachtig uitwijzen van een ongewenste journalist door het Kabinet der Antillen kan ooit anders dan als een aantasting van de persvrijheid uitgelegd worden. De Federatie van Nederlandse Journalisten heeft dan ook luidelijk tegen deze uitzetting geprotesteerd. De Nederlandse regering heeft echter ook [illegible] omdat bepaalde zaken bij de aanvaarding van de nieuwe rechtsorde uitdrukkelijk onder de bevoegdheid van de regering van het Koninkrijk zijn gebracht. Zegt men thans op de Antillen, dat Nederland zich niet moet mengen in zaken die het niet aangaan, dan handelt men daar tegen beter weten in. Een Rijksband betekent toch een zekere binding: wil men deze niet, dat men het dan openlijk zegge!

Het politieke leven op de Nederlandse Antillen heeft voor een aan onze verhoudingen gewend belangstellende heel weinig aantrekkelijks.

Het is veel meer spel en intrige, dan een uit openbare discussie voortvloeiende besluitsvorming......

Nederland wil alleen een staatskundige band met de Antillen bewaren op de grondslag van rechtszekerheid. Hebben de Antillen daarvan een eigen, van de onze afwijkende opvatting en willen zij deze doorzetten, dan wordt de gemeenschapsband verbroken. Dan worden de Nederlandse Antillen een speelbal van politieke driften, die in de sfeer van Latijns-Amerika vaker dan tot opbouw hebben geleid."

Wij willen voor deze keer met deze aanhalingen volstaan.

Ze spreken boekdelen.

Waarde lezers, als men de houding van onze regering en de Statenmeerderheid achter haar, ten aanzien van de kwestie die ons bezig houdt aandachtig beschouwt en analiseert, en daarnaast plaatst de reactie in de pers van de Rijkspartner Nederland, dan begint men zachtjesaan te begrijpen wat voor spel hier gespeeld wordt en hoe de kaarten liggen.

Van regeringszijde en door de regeringspartijen zal hard-op ontkend worden, dat men drijft naar een scheiding van Nederland. Dat geloven wij. Wij nemen grif aan, dat de opzet volstrekt niet is een scheiding te forceren, maar het gevaar is er, dat het op een scheiding uitloopt. Niet de Nederlandse Antillen zullen het samengaan opzeggen, maar Nederland zal noodgedwongen om redenen van zelfrespekt en fatsoen de band moeten verbreken, wanneer de regering hier zich er niet bij neer wil leggen, dat het KONINKRIJK DER NEDERLANDEN de fundamentele menselijke rechten en de rechtszekerheid zal en moet waarborgen.

Daar gaat het om.

En zouden wij Antillianen blindelings (dat wordt van ons geëist) aan de regering de volmacht geven desgewenst deze voor ons zelf zo waardevolle waarborg prijs te geven, met als gevolg verbreking van de band met Nederland?

Wie zal hier ten slotte de dupe van zijn?

Comité ter voorlichting van het Antilliaanse Volk

Candidaatstelling bestuursverkiezingen Club SURINAME

Oranjestad. — Tijdens de laatst gehouden algemene ledenvergadering van de vereniging Suriname vond de candidaatstelling plaats voor de komende bestuursverkiezing. De leden stelden het huiige bestuur in zijn geheel weer candidaat en verder de heren R. Maas en E. Ferrier. De laatste twee waren niet aanwezig ter vergadering, zodat nog niet bekend is of zij de candidatuur aanvaarden.

Het bestuur bestaat thans uit de volgende heren: voorzitter E. E. Goedhoop, Secretaris J. Nunes, penningmester E. Wong en commissarissen Ch. Naloop, H. Rodriguez en M. Lashley.

De Ontvanger van het eilandgebied Aruba verwittigt hierbij de

TELEFOONABONNEES,

die hun telefoonabonnementen over de maand juli 1958 nog niet hebben voldaan, dat de aanmaningen hiervoor op 4 augustus zullen worden verzonden en dat de aanmaningskosten hiervoor vanaf 5 augustus 1958 verschuldigd worden.

Aruba, 30 juli 1958.

Ofschoon alle kinderen, die de eerste twee salkinjecties hebben gekregen, in de gelegenheid zijn gesteld om de derde, tevens laatste, te ontvangen, zijn er ongeveer 2000 kinderen die zich voor deze derde injectie nog niet hebben gemeld.

Aangezien de eerste twee vaccinaties, zonder de laatste, geheel nutteloos zijn, zal er nog een laatste gelegenheid bestaan om deze derde injectie te ontvangen, n.l. in het Medisch Centrum te Oranjestad, op

Dinsadg, 5 augustus, tussen 8.00 en 12.00 en tussen 1.30 en 3.30 n.m.

Het is in het belang van alle ouders, wier kinderen nog niet voor de derde maal zijn geweest, dat deze laatste gelegenheid wordt geboden. Dus, dinsdag, 5 augustus 1958, van 8.00 tot 12.00 en van 1.30 tot 3.30 in het Medisch Centrum te Oranjestad.

De voetbalwedstrijd Nederland — Curacao

Zege voor Curacaose ploeg moet niet onwaarschijnlijk worden geacht

Willemstad. — Toen wij verleden zondag na de wedstrijd Nederland-Curaçao het stadion verlieten, stond het bij ons vast, dat de Curaçaose ploeg die van Nederland tenminste een gelijkspel had kunnen afdwingen. Zoals alle toeschouwers konden getuigen, waren minstens twee der Nederlandse doelpunten ongevaarlijke ballen geweest, die met een beetje meer zelfverzekerheid van keeper Vijzelman ongetwijfeld voorkomen hadden kunnen worden.

De Nederlanders hadden voor de rust het helft in handen, doch in de tweede helft kwamen zij niet meer aan bod.

Verschillende ballen werden in deze periode door de Curaçaose voorhoede ver naast of hoog over geschoten en behalve een bal tegen de linkerzijlat en het doelpunt van linksbuiten Gumbs, faalden de voorhoedespelers van Curaçao in hun pogingen om de in eerste helft opgelopen achterstand te verkleinen. De uitslag 3-1 voor Nederland was dan ook zeer geflatteerd en had zeker een gelijkspel kunnen zijn, waarmede wij helemaal niet de verdiensten van het spel van onze rijksgenoten willen kleineren. Waaraan het ligt, dat de Nederlandse ploeg hier bijna iedereen is tegengevallen weten wij niet. Het zal wel de warmte en het harde terrein zijn, of misschien het feit, dat speler Moulijn zijn spel niet kon ontplooien, waardoor de rest van de voorhoede beïnvloed werd. Vele voetballiefhebbers geven als hun mening, dat het klimaat en terrein de Nederlanders parten hebben gespeeld, doch wij hebben misschien kunnen wij wel zeggen als gewoonlijk — een andere mening.

Niet, dat de warmte en het terrein voor de Nederlandse spelers geen obstakel is geweest. Natuurlijk waren deze factoren ook oorzaken van de zwakke vertoning van de Nederlandse jeugdploeg, doch volgens ons niet in die mate, welke men wel wil doen voorkomen. Onze mening is, dat de Curaçaose achterhoede met Beltran, Jansen, en Pinedo zich bewust was van hun taak en de snelle Moulijn geen ogenblik hebben verwaarloosd, werd de Nederlandse aanvalstactiek over de linker vleugel compleet lamgelegd.

De locale achterhoede mag dan ook terugzien op een goedgespeelde wedstrijd en van de Curaçaose voorhoede, die vorige zondag een beetje nerveus speelde en soms weer te vlug overging tot schieten, verwachten wij morgen een betere wedstrijd.

Wij weten niet wie trainer Confessor in het doel zal plaatsen. En nu over de Nederlandse ploeg. Deze heeft bewezen op een grasveld wonderen te kunnen verrichten (9-2) of was het misschien de zwakte van de tegenstanders die hen hier vrij spel gaf? Wat het ook moge zijn, zal de Nederlandse ploeg weer willen winnen dan moeten de overzeese voetballers tot beter spel komen.

Het lijkt ons echter niet onwaarschijnlijk, dat de ontmoeting van morgenmiddag in een Curaçaose zege zal resulteren.

Basketball-wedstrijden gaan niet door

Willemstad. — Het bestuur van de Curaçaose basketball bond verzoekt ons mede te delen, dat de wedstrijden, die morgenavond in het kader van de J.P.F.-basketball-competitie gespeeld zouden wórden, geen doorgang vinden.

Nieuwe Amerikaanse kunstmaan?

Cape Canaveral. — In betrouwbare kringen te Cape Canaveral wordt meegedeeld, dat de Amerikaanse luchtmacht tussen 15 en 17 augustus zal trachten een kunstmaan een baan te laten beschrijven rondom de echte maan. In die tijd zal de maan in verhouding dicht bij de aarde staan.

Er zal een drietraps Thor-Able raket worden gebruikt. De reis zal naar verwachting 2½ dag duren. De geleerden hopen, dat de kunstmaan ook veel gegevens zal zenden over de van de aarde afgewende kant van de maan. Verwacht wordt, dat de satelliet tenslotte weer in het zwaarteveld van de aarde terecht zal komen en vervolgens in de dampkring zal verbranden.

Grote munitie-ontploffing in voorstad van Rio Janeiro

Rio de Janeiro. — Naar schatting 4000 huizen zijn verlaten door hun inwoners als gevolg van de munitie-ontploffing in een voorstand van Rio de Janeiro, zo bericht het Franse persbureau AFP.

De granaten, die waren opgeslagen in het depôt en die tot ontploffing kwamen, zijn in een wijde omtrek neergekomen en veroorzaakten behalve direkte schade, ook nog brand. Er bestaat nog een groot gevaar, omdat in de nabijheid van het ontplofte kruitmagazijn nog een tweede opslagplaats is van zware granaten, welke momenteel door de brand wordt bedreigd.

Volgens een New Yorks radio-station vreest men, dat er bij de munitie-ontploffing in de voorstad van Rio de Janeiro, meer dan duizend mensen om het leven zijn gekomen. Het aantal slachtoffers zou zelfs wel in de duizenden kunnen lopen. Honderden huizen zouden met de grond gelijk zijn gemaakt.

(Men ziet, dat er wel een zeer groot verschil is tussen de berichtgeving van het Franse persbureau AFP en het Britse persbureau Reuter in verband met de ramp · Rio de Janeiro — Red. ANP.)

—:—

Lima. — Een Italiaanse expeditie heeft voor het eerst de top Ranrapalca in de Peruaanse Andes (6.162 meter) beklommen. Zij ontdekte tevens drie nieuwe, lagere toppen.

Modeshow

(Vervolg van pag. 1.)

zodat we slechts iedere keer het nakijken hadden.

Een einde met bloemen.

Na afloop van de show stelden alle mannequins zich op de brug of rondom het zwembad op, waarna haar een mooi verpakte corsage werd aangeboden, verzorgd door Flowershop Van Engelen. **Het publiek, dat hartelijk applaudiseerde. riep om mevr. Ruth Delvalle, die ook nog even op de brug verscheen en door mevr. De Loos—van Panhuys, een van de steunpilaren van deze show, bloemen aangeboden kreeg.**

Hierna volgde nog een verrassing. In het programma had nl. elke bezoeker een formulier aangetroffen, waarop het verzoek stond te lezen de totale lengte van alle mannequins op te schrijven en in een daarvoor bestemde bus te deponeren. Drie gelukkigen hadden de juiste totale lengte geschat, nl. 25 meter en 8 centimeter. Mevr. Speekenbrink was zo vriendelijk de uitslag voor te lezen. Nadat de drie winnaars onderling nog een klein raadsel moesten oplossen, nl. de lengte en de maat van de kleinste mannequin, bleek mevr. Jansen de gelukkige winnares en van de waardebon, die beschikbaar was gesteld door het modehuis El Globo.

Hierna was voor velen het einde van de avond aangebroken, maar anderen bleven nog gezellig bijeen om te dansen op de muziek van Conjunto Cristal.

De nieuwe mode heeft gewonnen

De nieuwe mode is, vooral na deze show, nu wel door de meesten geaccepteerd, ook door de heren der schepping. De jurken waren stuk voor stuk gematigd. **De semi-sacs, dus de jurken, die bv. door een strakke band over de heupen, een blousende rug, of een halve ceintuur de rechte sac-lijn verbreken, waren veelvuldig vertegenwoordigd.** De kleuren, veel zwart, donkerblauw, in combinatie met wit, oranje en geel, waren flatteus. Terwijl de echte sac met zoveel charme werd gebracht, dat zelfs deze bij het publiek in de smaak viel.

De modellen worden getoond door: Patsy Budde, Karen Capriles, Helen Dovale, Moira Hadden, Patricia Hoogeveen, Hannie Horst, Lina Josub, Solange Joubert, Helen Lashley, Lygia Muskus, Dorene van Riemsdijk, Tanja Rinkel, Beppie Telle en Jeannette Verbrugge.

De kapsels werden verzorgd door de firma C. de Groot, en de make-up door mevr. Van Dam van Hekendorp.

Al met al een suksesvolle avond voor een goed doel.

L.W.

De familie DOCKER moet excuus vragen

Monaco. — Via zijn vertegenwoordiger heeft prins Rainier van Monaco de Dockers doen weten, dat zij weer naar Monaco en de Franse Riviera kunnen komen, als zij hem persoonlijk excuus gevraagd hebben. Zoals bekend mag lady Docker niet meer in Monaco komen, omdat zij het vorstendom heeft beledigd. Zij verscheurde in april een papieren Monegaskische vlag, omdat haar zoon niet was uitgenodigd voor de plechtigheid ter gelegenheid van de doop van erfprins Albert van Monaco.

Krachtens een verdrag tussen Monaco en Frankrijk geldt het verbod ook voor de Franse Riviera. De Dockers zijn Britse miljonairs.

Sir Bernard Docker heeft de pers medegedeeld, dat zijn vrouw geen excuses zal aanbieden als prins Rainier dit ook niet doet.

Duitse filmproducent werd door olifant aangevallen

Kampala. — Een Duitse filmproducent, een zekere Lander, is ternauwernood aan de dood ontsnapt toen hij, zij het filmen van een kudde olifanten in een nationaal park in West-Oeganda, door een der dieren werd aangevallen. Hij trachtte nog weg te lopen en verborg zich in een bosje. De woedende olifant „plukte" hem er echter uit en wierp hem driemaal in de lucht. De Duitser kwam terecht tussen de voorpoten van het dier. Toen hij doodstil bleef liggen, liet de olifant hem met rust.

De filmer liep slechts enkele kneuzingen en een zenuwschok op. Volgens de direkteur van het park had de Duitser zijn auto niet mogen verlaten zonder in het gezelschap van een bewaker te zijn.

—:—

Moskou. — Inwoners van Moskou, die zich schuldig maken aan openbare dronkenschap of gokken of voetballen in openbare gelegenheden, zullen een boete krijgen van circa 50 gulden, zo meldt de „Prawda".

Athletiekwedstijden Polen-Amerika

Warschau. — Gisteren is in het stadion te Warschau de tweedaagse landenwedstrijd tussen de atletiekteams van Polen en de Verenigde Staten begonnen. Zowel de Amerikaanse heren als de dames verkregen op de eerste dag een voorsprong, de herenploeg leidt met 63—54 en de dames met 26—25. Glenn Davis w de 400 meter in 45.5 sec. Opmer lijk was de grote nederlaag, die Olympische kampioen Harold C nolly op het nummer kogelsling leed. Hij kwam slechts tot 6 meter en werd daardoor vierde. Pool Tadeusz Rut won dit onder met 64.41 meter. Bij het hoogspring kwam wereldrekordhouder Cha Dumas tot 2.11 meter.